

Afgørelse om godkendelse af Evidas metode for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet

1. november 2024

J.nr.: 24/00154

Resumé

Gasdistributionsselskaberne Evida Nord A/S, CVR-nr. 37 27 00 24, Evida Syd A/S, CVR-nr. 27 21 04 06, og Evida Fyn A/S, CVR-nr. 29 21 48 24, (herefter samlet "Evida") genanmeldte den 29. maj 2024 til Forsyningstilsynets godkendelse en metode for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet (herefter "Metoden"). Den 18. september 2024 sendte Evida en opdateret version af Metoden, der inkluderer en opstilling af omkostningsarterne, som Metoden tariferer for. Det er versionen modtaget den 18. september, der er genstand for tilsynets afgørelse.

Den anmeldte Metode består af en aftagervendt volumentarif, systemtarif og aftagervendt målerbetaling samt af en producentvendt volumentarif og systemtarif.

Metoden er anmeldt til at gælde fra den 1. januar 2025.

Metoden er anmeldt til Forsyningstilsynets godkendelse i medfør af gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1.

Evida ønsker med Metoden at harmonisere distributionstarifferne i forbindelse af den planlagte sammenlægning af de tre distributionsselskaber Evida Nord, Evida Syd og Evida Fyn pr. 1. januar 2025. Derved indfører Metoden harmoniserede tariffer for kunderne, der i Metoden er defineret som aftagere og producenter. En harmonisering af tarifferne medfører, at kunderne betaler samme pris for den samme ydelse, uanset hvor i Danmark, ydelsen leveres, hvilket følger "firmærkeprincippet".

Harmoniseringen medfører dermed, at kunderne anses som en helhed i ét samlet distributionssystem fremfor at være inddelt i tre forskellige distributionsområder og med geografisk differentierede tariffer.

Metoden indfører en række nye tarifelementer og dermed ændringer til den hidtil gældende metode for beregning af distributionstariffer, som blev godkendt af tilsynet i 2004, herunder i form af 1) en aftagervendt systemtarif, 2) en producentvendt volumentarif og systemtarif, 3) en fælles tarifstruktur og fælles tarifsatser for hele landet, 4) den nuværende aftagervendte volumentarif får en opdateret struktur og 5) der indføres målerbetaling for alle aftagere.

Forsyningstilsynet har vurderet Metoden ud fra de materielle kriterier, der er fastsat i gasforsyningsloven og Gasforordningen.

FORSYNINGSTILSYNET

Torvegade 10
3300 Frederiksværk

Telefon 4171 5400

Digital Post til os:
Send via virk.dk
Send via borger.dk

Forsyningstilsynet finder, at Metoden indeholder rimelige, gennemsigtige og omkostningsægte kriterier for tarifieringen af kunderne, det vil sige både aftagere og producenter, og tilsynet har derfor truffet afgørelse om at godkende Metoden.

Afgørelse

Forsyningstilsynet godkender den anmeldte Metode for beregning af distributionstariffer for Evida Nord A/S (CVR nr. 37 27 00 24), Evida Syd A/S (CVR nr. 27 21 04 06) og Evida Fyn A/S (CVR nr. 29 21 48 24), som Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S (herefter samlet Evida) har genanmeldt til Forsyningstilsynets godkendelse senest den 18. september 2024.

Forsyningstilsynet forudsætter ved denne afgørelse, at Evida Nord, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S er et fælles selskab pr. 1. januar 2025.

Afgørelsen er truffet i medfør af gasforsyningslovens¹ § 36 a, stk. 1, jf. § 37, stk. 2, og Gasforordningens² artikel 17.

Sagens baggrund og begrundelsen for Forsyningstilsynets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagsfremstilling

Den 8. januar 2024 anmeldte Evida Metoden som gældende fra den 1. januar 2025. Evida genanmeldte Metoden den 29. maj 2024 med enkelte præciseringer. På baggrund af drøftelser med Evida har Evida sendt en opdateret version af Metoden til Forsyningstilsynet den 18. september 2024, hvor Metoden oplister alle de omkostningsarter, som der tariferes for i Metoden, under den relevante bestemmelse i selve Metoden. Det er denne opdaterede version af Metoden modtaget den 18. september 2024, som Forsyningstilsynet godkender i nærværende afgørelse.

Ved Evidas anmeldelse af Metoden fremsendte Evida et baggrundsdokument (herefter "Metodebeskrivelse"), der uddyber Metoden.

Evida har oplyst, at baggrunden for metodeanmeldelsen, herunder den anmeldte harmonisering af tarifferne er, at der pr. 1. januar 2025 sker en sammenlægning af de tre tidligere distributionsområder, Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S. Det betyder, at der fra den 1. januar 2025 kun vil eksistere ét Evida-selskab, der varetager driften og tarifieringen af ét samlet distributionssystem. Evida har oplyst, at beslutningen om sammenlægningen vil ske på et bestyrelsesmøde i foråret 2025, og at sammenlægningen vil have tilbagevirkende kraft pr. 1. januar 2025. Metoden er anmeldt til at skulle finde anvendelse på samme tidspunkt, som sammenlægningen af de tre tidligere distributionsområder Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et samlet Evidaselskab, har virkning fra – dvs. den 1. januar 2025.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023

² EU-forordning 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint

I det følgende redegøres der for baggrunden for og principperne bag og indholdet af Metoden, som anmeldt af Evida, og med de yderligere forklaringer dertil, som fremgår af Metoden og af svar på spørgsmål, som Forsyningstilsynet har stillet til Evida som led i sagsoplysningen. Se nærmere herom nedenfor i afsnittene ”Sagens forløb hos Forsyningstilsynet” og ”Høring”.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at Metoden indeholder en opdateret tarifstruktur for kundernes (aftagere og producenter) distributionstariffer med henblik på at imødekomme to centrale udviklinger i gasdistributionssystemet:

1. Den ny tarifstruktur skal sikre, at Evida fortsat tariferer i overensstemmelse med gasforsyningslovens bestemmelser givet de ændringer, der ses i anvendelsen af gasdistributionssystemet og kundesammensætningen.
2. Harmonisering af tarifsatser på tværs af Danmark i forbindelse med fusionen af Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til ét samlet distributionsselskab.

Evida oplyser til Ad. 1, at den danske gassektor er under udvikling, og at denne udvikling forventes at få en betydning for, hvordan gasdistributionssystemet anvendes og drives i fremtiden. Evida oplyser videre, at der med offentliggørelsen af Klimaaftalen om grøn strøm og varme 2022, blev fremlagt en ambition om bl.a. udfasning af gas til rumvarme i danske husstande, en reduktion af gas til fjernvarmeværkers varmeproducerende anlæg samt yderligere reduktioner i anvendelsen af gas til rumvarme i offentligt ejede bygninger. Evida oplyser, at Klimaaftalen har en direkte indvirkning på distributionssystemet, idet antallet af aftagere vil blive reduceret kraftigt samtidig med, at der vil opleves lavere forbrugsmængder og ændret forbrugsadfærd ved de resterende gasforbrugende kunder. Evida oplyser desuden, at afledt af den planlagte udfasning, kommer der et øget fokus på at sikre en rimelig og gennemsigtig opkrævning af tariffer, hvilket skal understøtte, at kunderne betaler for de omkostninger, som de giver anledning til.

Evida oplyser videre i Metodebeskrivelsen, at Evida, i tillæg til elektrificeringen af gasbaseret rumopvarmning, forventer en øget elektrificering af gasbaseret lav- og mellemtemperaturprocesser, hvilket medfører en reduktion i anvendelsen af gas til grundlast, mens aftagernes gasinstallationer forventes bibeholdt til spids- eller reservelastbrændsel. Samtidig – oplyser Evida – vil den forventede øgede indfødsning af bionaturgas, aflede et større behov for netforstærkninger og kompressordrift med henblik på, at bionaturgassen kan transporteres opstrøms i systemet, når der ikke er tilstrækkeligt lokalt aftag.

Evida oplyser til Ad. 2, at Evida med Metoden vil harmonisere tarifsatserne således, at der ved Metodens ikrafttræden vil være én fælles tarifstruktur med fælles satser på tværs af de tre tidligere distributionsområder. Denne ønskede harmonisering af tarifferne på tværs af de tre tidligere distributionsområder skyldes, at Evida Fyn, Nord og Syd, ifølge det oplyste, er planlagt til at blive sammenlagt under ét samlet selskab pr. 1. januar 2025.

Evida oplyser ligeledes i Metodebeskrivelsen, at Evida vurderer, at én fælles tarifstruktur, frem for bibeholdelsen af tarifsatser fra de tre tidligere distributionsselskaber, i højere grad vil følge de gældende principper for en rimelig, ikke-diskriminerede tarifstruktur, der ligeledes overholder "frimærkeprincippet" på tværs af hele landet.

Evida oplyser videre i Metodebeskrivelsen, at en harmonisering af tarifferne i forbindelse med sammenlægningen af Evida-selskaberne, ligeledes skal ses i sammenhæng med, at der med en øget indføddning af bionaturgas i fremtiden også kommer til at ske en øget grad af sammenkobling mellem distributionssystemer, hvorfor infrastrukturen fremadrettet vil drives som et sammenhængende system.

Principper for Metoden

Metoden dateret den 18. september 2024 består af 9 kapitler og 21 bestemmelser.

Evida har ledsaget Metoden med Metodebeskrivelsen med en nærmere beskrivelse af Metoden. Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at det er Metoden, som Evida har anmeldt til Forsyningstilsynets godkendelse.

Metodebeskrivelsen indeholder en række definitioner, som fremgår af Tabel 1 nedenfor. Visse definitioner er også at finde i Metodens § 2.

Tabel 1: Oversigt over definitioner anvendt i Metodebeskrivelsen og/eller Metoden

Kundegrundlag	
Kunde	Enhver fysisk eller juridisk person, der indfører gas til eller aftager gas fra distributionssystemet.
Kundegrupper	1. Aftagere 2. Producenter
Aftager	<p>Enhver fysisk eller juridisk person, der er tilknyttet distributionssystemet med henblik på adgang til aftag af gassen.</p> <p>En Aftager kan være en af følgende underkategorier:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Små, ikke-timeaflyste kunder (måler til og med G6⁷) – varmekunder. • Større, ikke-timeaflyste kunder (flere målere eller måler større end G6) – proces- og spidslastkunde. • Timeaflyste kunder (forbrug over 300.000 Nm³) – proces- og spidslastkunde.
Producent	Enhver fysisk eller juridisk person, der er tilknyttet distributionssystemet med henblik på adgang til produktion og indføding af gas, der teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres i distributionssystemet (f.eks. bionaturgas).
Tarifstruktur	
Tarifelement	Et betalingselement, eller en del af tarifstrukturen, der dækker over en metode til opkrævning af en del af Evidas omkostninger, opgjort på forskellige enheder, opkrævningsdrivere og metoder.
Tariftrin	De intervaller, der indgår i et tarifelement, oftest bestående af en øvre og nedre grænse, en værdi pr. enhed inden for intervallet og en relativ forskel mellem intervallerne.
Vægt	Mål, der angiver den andel af Evidas omkostninger, som den pågældende Kunde, Kundegruppe eller Tarifelement vil bære.

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret 29. maj 2024, side 7

Dertil har Evida oplyst de definitioner på de i Metoden anvendte tarifelementer, som er indeholdt i Tabel 2 nedenfor.

Tabel 2: Oversigt over definitioner på tarifelementer anvendt i Metoden

Tarifelementer	
For Aftagere	
Målerbetaling	Betaling, som dækker de direkte henførbare omkostninger til drift og afskrivning på måler- og aflæsningsudstyr, omkostninger forbundet med måling, afregning og aflæsning af Aftagere, samt kontrol af forsyningsevnen i systemet.
Volumentarif	En tarif, der opkræves på baggrund af Aftagerens årlige forbrugsmængder. Forbrugsmængder opgøres som normal kubikmeter (Nm ³).
Systemtarif	<p>En tarif, der består af to elementer og opkræves på baggrund af Aftagerens kundeforhold og på baggrund af Aftagerens kapacitetsbehov.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>Systemtariffens Grundpris</i>, der opkræves på baggrund af et kundeforhold. 2) <i>Systemtariffens Kapacitetsafhængige element</i>, der opkræves på baggrund af Aftagerens faktiske eller anslåede kapacitetsbehov. <p>Kapacitetsbehov opgøres som et maksforbrug i timen, jf. aftalt kW eller Nm³/time i distributionsaftalen. Hvis der ikke foreligger et aftalt maksforbrug, så anvendes muligt Nm³ i henhold til Aftagerens målerstørrelse.</p>
For Producenter – Indfødningsstarif	
Volumentarif	En tarif, der opkræves på baggrund af de årlige mængder gas, som Producenten indfører i systemet. Indfødningsmængder opgøres som normal kubikmeter (Nm ³).
Systemtarif	<p>En tarif, der opkræves på baggrund af Producentens kapacitetsbehov.</p> <p>Kapacitetsbehov opgøres som den aftalte, årlige maksproduktion i timen, jf. aftalt kWh eller Nm³/time.</p>

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret den 29. maj 2024, side 8

Henførbare

Evida opdeler kundegrupperne i henholdsvis aftagere og producenter.

Det fremgår af Metodens kapitel 2, §§ 3-5, at distributionstarifferne harmoniseres ved Evidas overgang til ét selskab, så aftagere og kunderne betaler samme tarif for den samme ydelse, uanset hvor i Danmark ydelsen leveres. Evida redegør for "frimærkeprincippet" i Metodebeskrivelsen, som baggrund for at anmelde harmoniserede tariffer i Metoden.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at der sondres mellem variable og faste omkostninger i forhold til omkostningernes henførbare til kunden:

1. Variable omkostninger er i høj grad direkte relateret til håndteringen af det enkelte kundeforhold eller den enkelte kundegruppe som helhed. De variable omkostninger udgør omkostninger, som den enkelte kunde giver anledning til og derfor bør bidrage med betaling til, uagtet kundens videre belastning af systemet. De variable omkostninger kan ligeledes være direkte relateret til en specifik kundefærd, såsom transport af gas. De variable omkostninger kan derfor også omfatte omkostninger til eksempelvis måling og kontrol af aftagerens tilkobling. Omkostningerne hertil vil blive dækket af aftagernes tarifelement "Målerbetaling", hvor det sikres, at den enkelte aftager som minimum dækker de omkostninger, der er forbundet med at holde aftagerens måler i drift.
2. Faste omkostninger (der opkræves dels som en systemtarif og dels som en volumentarif), er i mindre grad direkte henførbare til kunden eller kundegruppen, men er i stedet forbundet med at drive distributionssystemet som helhed og derved sikrer tilgængelig adgang til gas. Her opgøres omkostningerne efter de overordnede aktiviteter, der afleder omkostningerne, hvorefter Evida foretager en vurdering af, hvordan omkostningerne i størst grad afledes af kundernes adfærd, og deraf hvordan det vurderes mest rimeligt at fordele omkostningerne ud på kunderne baseret på kundernes relative belastning eller brug af systemet. Her vil tarifelementerne indgå som fordelingsnøgler for de faste omkostninger.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at de anvendte tarifelementer i Metoden gør det muligt at synliggøre, hvorvidt en Kunde har en høj eller lav belastning på systemet.

Harmonisering af tariffer – "frimærkeprincippet"

I medfør af Metodens kapitel 2 vil Evida harmonisere tarifferne ved overgangen til et distributionsselskab i forbindelse med sammenlægningen af Evida-koncernen, jf. Metodens §§ 3-4, idet Evida som ét distributionsselskab ikke ønsker at differentiere tariffen på baggrund af kundens geografiske placering i forhold til placeringen af de tre tidligere distributionsselskaber under Evida-koncernen.

Evida gør i Metodebeskrivelsen gældende, at Evida anvender "frimærkeprincippet" som baggrund for en harmonisering af tarifferne. En harmonisering af tarifferne betyder, at tarifieringen af Evidas kunder sker uafhængigt af kundens geografiske forhold.

Dette medfører, at når en kundes belastning af systemet opgøres, så vil kundens geografiske placering ikke være et evalueringskriterie for tarifieringen af kunden.

Evida gør i Metodebeskrivelsen gældende, at en anvendelse af "frimærkeprincippet" vurderes at være rimelig, da en beregning af omkostninger relateret til kundens geografiske placering vil være kompleks for Evida at vedligeholde ud fra et administrativt perspektiv, især efter en sammenlægning af Evida Nord, Evida Syd og Evida Fyn til et enkelt selskab, og at forskellige tariffer derfor også vil medføre øgede omkostninger for kunderne.

Evida oplyste dertil ved Evidas anmeldelse af Metoden den 8. januar 2024, at gasdistributionssystemet omtales i ental, da gassystemet på ikrafttrædelsestidspunktet for Metoden skal ansues som én samlet infrastruktur ejet og drevet af Evida.

Evida definerer i metodeanmeldelsen et delnet som en Evida MR-station og det underliggende 4-bar/lavtryksnet.

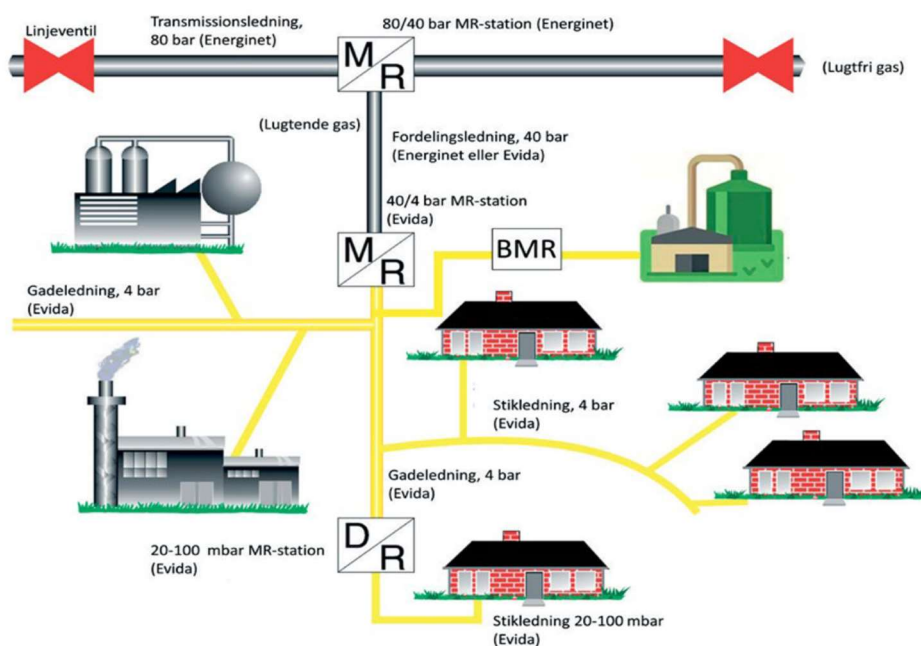
Evida oplyser videre i forbindelse med anmeldelsen den 8. januar 2024, at det er korrekt, at Energinet står for transport af gas mellem Jylland, Fyn og Sjælland samt til dels inden for Jylland og Sjælland via transmissionssystemet, men at der ligeledes ses transport af gas mellem områder inden for distributionssystemet via Evidas rør og kompressorer.

Evida oplyser, at distributionssystemet såvel i dag som fremover kan anskues som flere områder, der forbindes via transmissionssystemet. Dette faktum har ikke givet anledning til at se systemet som flere separate distributionssystemer, idet de nuværende distributionselskaber råder over en lignende struktur.

For eksempel har Evida Syd flere områder, som ikke nødvendigvis er bundet sammen på distributionsniveau, men som forsynes via forskellige tilkoblinger på transmissionssystemet samt fra den lokale biogastilkobling.

Evida har i Metodebeskrivelsen illustreret en teknisk oversigt over distributionssystemet.

Figur 1: Teknisk oversigt over distributionssystemet

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret 29. maj 2024, side 25

Evida oplyste dertil ved Evidas anmeldelse af Metoden den 8. januar 2024, at Metoden udelukkende tager højde for tariffer, der skal dække Evidas omkostninger, og der tages derved ikke højde for omkostninger afholdt hos Energinet.

Brug af distributionssystemet

Evida anfører i Metodebeskrivelsen, at gasdistributionssystemet og kundernes anvendelse heraf er under fortsat udvikling, og at forskelligheden i kundernes anvendelse af gassystemet nødvendiggør de i Metoden anmeldte Tarifelementer.

Evida oplyser dertil, at der er tre overordnede parametre, hvorpå Metoden differentierer mellem Kunderne:

1. Kundegruppen
2. Gasforbruget
3. Kapacitetsbehovet

1. Kundegruppen

Der differentieres mellem kundegrupper, og hvorvidt kundens tilslutning/tilkobling til distributionssystemet sker på baggrund af et behov for at aftage eller indføde gas.

2. Gasforbruget

Der differentieres mellem aftagernes gasforbrugsadfærd, og hvorvidt aftagernes forbrug er stabilt hen over året.

3. Kapacitetsbehov

Der differentieres mellem aftagernes potentielle behov for gasforsyning. Uagtet hvor stort et årligt gasforbrug en aftager har, vil aftageren have en overordnet forventning til den gasforsyning, der er behov for i øjeblikket.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at ovenstående tre parametre er fremhævet med henblik på at understrege, at en stor eller lille anvendelse af distributionssystemet ikke længere udelukkende kan relateres til aftagerens årsforbrug, hvorfor en aftagervendt volumentarif fremadrettet ikke kan stå alene.

Hvis den nuværende struktur bibeholdtes, ville kun én andel af distributionssystemets brugere (det vil sige f.eks. kun aftagerne) dække størstedelen af systemets omkostninger, selvom aftagerne kun foranlediger en del af disse omkostninger.

Evida oplyser, at på samme vis kan de resterende anmeldte tarifelementer (det vil sige, aftagervendt målerbetaling og systemtarif samt producentvendt volumen- og systemtarif) ikke stå alene, da dette i så fald på samme vis ville medføre, at en andel af kunderne ville komme til at dække omkostninger, der også afledes af andre adfærdsmønstre end dem, tarifelementet repræsenterer.

Videre i Metodebeskrivelsen redegør Evida for, at det er nødvendigt at kunne opdele, hvordan forskellige kundegrupper tariferes baseret på de omkostninger, kundegrupperne giver anledning til, hvilket vil understøtte en større grad af ikke-diskrimination, rimelighed og omkostningsægtighed i tarifstrukturen.

Evida har anført følgende pejlemærker, som væsentlige i fordelingen af Evidas omkostninger:

1. Arten af omkostninger.

2. Henførbare til kundegrupperne (henholdsvis producenter og aftagere), der defineres med udgangspunkt i princippet om op- og nedstrøm.
3. Grad af henførbare: Faste og variable omkostninger.
4. Fordeling på tarifelementerne:
 - a. For aftagere: målerbetaling, volumentarif og systemtarif.
 - b. For producenter: volumentarif og systemtarif.

Disse ovenstående pejlemærker udgør "tarifgrundlaget". Det skyldes, at Evida, i tillæg til de opkrævede tariffer i den anmeldte Metode, ligeledes vil opkræve andre priser og gebyrer. Forsyningstilsynet er ved at vurdere ændringer i metoderne derfor, som Evida har anmeldt til Forsyningstilsynets godkendelse (j.nr. 23/02617). Disse ændringer behandles separat fra nærværende afgørelse.

1. Arten af omkostninger.

Evida har i Metodebeskrivelsen kategoriseret Evidas omkostningstyper, som er baseret på, hvilken aktivitet omkostningen associeres med, f.eks. driftsomkostninger relateret til forskellige aktiviteter i distributionssystemets infrastruktur.

2. Henførbare til kundegrupperne

Ved fordelingen af omkostninger vedrørende Evidas infrastruktur, anvender Evida et overordnet princip om, hvilken retning gassen skal flyttes i distributionssystemet.

Hvis gassen skal "opad" i gassystemet eller væk fra et delnet, er transporten drevet af producenter. Denne transport af gassen kan medføre omkostninger til særligt kompressorer samt netforstærkninger. Hvis gassen skal "nedad" i gassystemet eller hen til et delnet, så er transporten drevet af gassystemets aftagere.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at denne sondring mellem op- eller nedstrøm, vurderes at være rimelig og omkostningsægte, idet den kundegruppe, som giver anledning til infrastrukturen, og derved er den primære bruger af infrastrukturen, bør dække de dertilhørende omkostninger.

3. Grad af henførbare: Faste og variable omkostninger

Variable omkostninger, der er fundet henførbare til den enkelte kunde eller kundegruppe, baseres på eksempelvis målerstørrelsen. Henførbareheden vil i den forbindelse afspejles i opkrævningen af det pågældende tarifelement. Det samme vil gøre sig gældende i volumentariffen for såvel aftagere som producenter, hvor en andel af omkostningerne, der opkræves, vil være direkte variable, alt efter om der er tale om forbrugs- eller indfødningsvolumen. Omkostninger af mere fast karakter vil ligeledes identificeres. Evida oplyser, at de faste omkostninger vurderes i meget lav grad at kunne henføres til en specifik kunde eller kundegruppe og derfor i høj grad vil være baseret på typen af omkostninger og den mest hensigtsmæssige omkostningsdriver.

4. Fordeling på tarifelementet

Sidste led i fordeling af omkostningerne, er fordelingen af omkostningerne ud på selve tarifelementerne, det vil sige enten: 1) for aftagere: målerbetaling, volumentarif og systemtarif, og 2) for producenter: volumentarif og/eller systemtarif.

Evida har i Metodebeskrivelsen illustreret de estimerede omkostninger for året 2025. Evida oplyser dertil, at Evida forventer, at omkostningernes størrelse og fordeling vil variere frem mod 2025, men at principperne bag fordelingen vil være uændrede.

Tabel 3: Estimerede omkostninger for året 2025

Omkostningsfordeling		
	Andel (mDKK)	Andel af totale omk. (%)
Aftager (Volumen)	87	9%
Aftager (System - grundpris)	210	21%
Aftager (System - kapacitet)	359	35%
Aftager (Målerbetaling)	126	12%
Producent (System)	163	16%
Producent (Volumen)	67	7%
Total	1.012	100%

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret 29. maj 2024, side 21

Evida gør i Metodebeskrivelsen gældende, at de ovenfor estimerede omkostninger for 2025 er et øjebliksbillede, og at estimeringen er opgjort baseret på omkostninger, der skal hentes ind pr. tarifelement. Evida oplyser videre i Metodebeskrivelsen, at principperne for fordelingen af omkostningerne skal anses som en del af metodegodkendelsen, mens selve den procentvise fordeling af de samlede omkostninger kan variere år for år. Evida vil årligt følge op på, at de faktiske omkostninger hænger sammen med det faktisk opkrævede.

Evida oplyser videre, at ovenstående estimat tager udgangspunkt i de realiserede data for 2022, som potentielt ikke er aktuelle i 2025, eller som potentielt dækkes af anden opkrævning. Evida bemærker i Metodebeskrivelsen, at omkostningerne utvivlsomt vil have ændret sig frem mod 2024/2025, men at det ikke forventes, at den relative fordeling mellem de enkelte kundegrupper vil ændre sig væsentligt udover direkte henførbare omkostninger til biogas/bionaturgas.

Evida har i forbindelse med sagsbehandlingen fremsendt en tabel, hvor omkostningsarterne er fordelt ud på kundegrupperne ud fra det pågældende tarifelement.

Tabel 4: Fordeling af omkostningsarter på kundegrupper ud fra tarifelement

Oversigt over tarifelementernes omkostningsarter fordelt på Producent og Aftager		
Tarifelement	Producent	Aftager
Målerbetaling	-	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Målere hos villakunder • Målersystemer hos øvrige Aftagere • Lovpligtigt tilsyn og rådgivning • Afregning og måling • IT systemer • Myndighedsbetjening <p>Afskrivning og forrentning vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Målere og måleudstyr • IT-systemer og software
Volumentarif	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Afregning og måling • Biogas- og indfødningsrelaterede driftsomkostninger, herunder drift og vedligehold af infrastruktur, eldrift til kompressorer samt relaterede administrative opgaver 	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fordelingsnet • Distributionsnet • Stikledninger • MR stationer • DR Stationer • Lovpligtigt tilsyn og rådgivning • Overvågning • Kvalitetssikring • Fælles netudgifter • Overordnede tekniske aktiviteter • Målerdifferencer • Debitortab • Gasforbrug til forvarmning af MR stationer • Elforbrug til drift af MR stationer • Ejendomsskat på gasførende stationer
Systemtarif - kapacitet	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Overvågning • Fælles netudgifter • IT systemer • Overordnede tekniske aktiviteter • Generel administration • Myndighedsbetjening • Biogas- og indfødningsrelaterede driftsomkostninger, herunder drift og vedligehold af infrastruktur samt relaterede administrative opgaver <p>Afskrivning og forrentning vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Biogas/indfødningsrelaterede anlæg og infrastruktur, herunder også netforstærkninger • Afskrivning og forrentning af IT-systemer og software 	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Fordelingsnet • Distributionsnet • Stikledninger • MR stationer • DR Stationer • Lovpligtigt tilsyn og rådgivning • Overvågning • Fælles netudgifter • Overordnede tekniske aktiviteter <p>Afskrivninger og forrentning vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Maskiner, udstyr og biler • Distributionsnettet, herunder fordelingsnet, distributionsnet og stikledninger • Stationer, herunder MR-stationer • Abandonment • Grunde
Systemtarif - grundpris	-	<p>Driftsomkostninger vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • IT systemer • Generel administration • Myndighedsbetjening <p>Afskrivning og forrentning vedr.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Maskiner, udstyr og biler • IT-systemer og software

Kilde: Bilag som ledsager Metoden genanmeldt til Forsyningstilsynet den 18. september 2024

Opbygning af tarifstrukturen

Aftagervendte Tarifelementer

Opbygningen af den anmeldte Metodes tarifstruktur består – som nævnt ovenfor – af en række tarifelementer inden for hver kundegruppe (dvs. aftagere og producenter).

De aftagervendte tarifelementer består af en volumentarif, systemtarif og målerbetaling. De producentvendte tarifelementer består af en volumentarif og systemtarif.

Aftagervendt volumentarif – Metodens kapitel 4, §§ 8-9

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at volumentariffen har to overordnede formål: 1) At agere som fordelingsnøgle for opkrævning af en andel af faste driftsomkostninger, der afledes af distributionssystemets aftagere, og 2) At dække de omkostninger, der vurderes direkte henførbare til transport af gas til aftagerne.

Evida oplyser, at volumentariffen hidtil har været bygget op som en såkaldt bloktarif. Metoden indebærer en flad tarif med én sats pr. Nm³ gasforbrug, jf. Metodens § 8.

Omkostningen pr. Nm³ gasforbrug vil hverken øges eller reduceres ved et stigende gasforbrug, men vil holdes stabil uanset forbrugsmængden. Der anmeldes derfor en volumentarif, hvor satsen pr. Nm³ gasforbrug er uændret, uanset aftagerens gasforbrug.

Om baggrunden for en flad volumentarif oplyser Evida i Metodebeskrivelsen, at omkostninger, som er direkte variable efter volumen, udgør en mindre andel af de samlede omkostninger. Derfor bør andelen af Evidas omkostninger, som dækkes af en volumentarif, også udgøre en mindre del af den samlede tarifopkrævning.

Da Evida har en høj andel faste omkostninger, der hverken er direkte afhængig af forbrug eller kapacitet, bør en andel af tariffen sikre, at der på tværs af alle gasforbrugere (dvs. aftagerne) bidrages hertil, eftersom en andel af driftsomkostningerne indirekte kan være afledt af transporterede mængder gas.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at ændringen fra bloktarif til en flad sats vurderes som værende rimelig og omkostningsægte, idet volumentariffen fortsat vil dække de direkte henførbare omkostninger til transport af gassen samt en andel af Evidas faste omkostninger.

Aftagervendt systemtarif – Metodens kapitel 5, §§ 10-15

Systemtariffens primære formål er at agere fordelingsnøgle for opkrævning af den større andel faste systemomkostninger, der afledes af distributionssystemets aftagere.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at hvor volumentariffen har et sekundært mål i at sikre, at de marginale, variable omkostninger til transport af gassen bliver opkrævet på omkostningsægte vis, er formålet med systemtariffen særligt at fordele de faste omkostninger, som forbindes med at drive og stille distributionssystemet til rådighed for systemets aftagere.

I medfør af Metodens § 10, består systemtariffen af én fast betaling bygget på en fast grundpris og på et kapacitetsafhængigt element, der er variabel alt efter aftagerens årlige, maksimale kapacitetsbehov.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at det kapacitetsafhængige element er afledt af, at en stor andel af Evidas omkostninger primært kommer fra at stille distributionssystemet til rådighed for gassystemets aftagere. Det kapacitetsafhængige element er dermed afledt af den størrelse kapacitet, som distributionssystemet er dimensioneret efter, uagtet størrelsen på aftagernes forbrug. Det kapacitetsafhængige element afspejler således den relative andel af de samlede omkostninger baseret på den kapacitet, der skal være til rådighed for den enkelte aftager.

En større andel af omkostninger, der vurderes relaterede til kapacitet, vil være faste og relativt stabile over tid. Evida oplyser videre, at omkostninger, som vurderes hensigtsmæssige at fordele efter kapacitet, særligt vil være netrelaterede driftsomkostninger, planlagt tilsyn og kontrol samt afskrivninger på net og MR-stationer. Disse omkostninger vurderes mere henførbare til den mængde kapacitet, der findes hos aftagerne, fremfor at være henført til selve kundeforholdet. Evida oplyser, at en aftager med et stort kapacitetsbehov har en relativt større brug af systemet end en aftager med et mindre kapacitetsbehov, og at det derfor vil være rimeligt, at en større aftager dækker en større andel af de faste, kapacitetsrelaterede omkostninger.

Den kapacitetsafhængige del af systemtariffen vil have én fast sats pr. enhed kapacitet, dvs. en lineær udvikling i aftagerens betaling baseret på aftagerens ønskede kapacitetsbehov, jf. Metodens § 13, stk. 1.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at ræsonnementet bag én sats med en lineær udvikling efter størrelsen på aftagerens kapacitetsbehov, er baseret på et ønske om, at der er samme sats for de "første" og "sidste" enheder af kapacitet. Dette skyldes, at en enhed kapacitet har samme værdi i systemet, uanset om kapacitetsenheden afledes af en mindre eller større aftager. Evida oplyser, at dette repræsenterer de aktuelle forhold i gassystemet. Er der f.eks. et ønske om tilkobling af en ny aftager i et delnet med lidt kapacitet, vil det have samme værdi, hvis én aftager reducerer sit kapacitetskrav i spidsbelastningspunktet med ti enheder, eller om fem aftagere gør det samme med to enheder pr. aftager. Evida vurderer det derfor rimeligt, omkostningsægte og ikke-diskriminerende, at hver enhed kapacitet tildeles den samme værdi uanset hvilken type aftager, der giver anledning til den.

Måden, hvorpå kapacitetsbehovet og den relative andel af tarifgrundlaget, som en aftager skal dække, afhænger af typen af aftager, dvs. hvorvidt der er tale om en fjernaflæst eller ikke-fjernaflæst aftager, jf. Metodens § 13, stk. 2 og 3.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at generelt vil større aftagere med fjernaflæsningsudstyr fastlægge deres årlige, ønskede kapacitetsbehov i første omgang på baggrund af den aftalte kapacitet fra aftagerens distributionsaftale og efterfølgende på baggrund af et eventuelt revideret behov fra aftageren.

Aftagere, der ikke fjernaflæses, vil korrigeres og afregnes efter en andel af deres tilgængelige tekniske kapacitet, defineret af deres installerede måler. Evida vurderer, at det

ikke er rimeligt, at aftagere uden fjernaflæsning afregnes efter den tekniske, maksimale kapacitet for deres tilkobling.

Evida har derfor i Metodens § 13, stk. 3, fastsat, at aftagerne udnytter 75 pct. af deres målers tilslutningskapacitet. Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at dette understøttes af, at aftagerne betaler for en kapacitet, som ligger inden for deres behov, givet den måler, der blev aftalt ved tilkobling, uden at det forventes, at den maksimale kapacitet udnyttes.

Evida har vurderet, at det er rimeligt, at der ikke anvendes en meget lavere andel af den maksimale, tekniske kapacitet, idet det fortsat ønskes, at aftagerens estimerede kapacitet afspejler det mulige kapacitetsbehov, som aftageren har.

Et eksempel på opgørelsen af kapacitet for de forskellige typer af aftagere ses nedenfor.

Tabel 5: Opgørelse af kapacitet for ikke-fjernaflæste og fjernaflæste aftagere

Aftagertype	Kontraktuelt aftalt kapacitetsbehov	Måler størrelse	Målers tekniske kapacitet	Kapacitet til opkrævning
Ikke-fjernaflæst	-	G2,5	4 m3/time	4,5 m3/time
Ikke-fjernaflæst	-	G4	6 m3/time	4,5 m3/time
Ikke-fjernaflæst	-	G16	25 m3/time	18,75 m3/time
Ikke-fjernaflæst	-	G100	160 m3/time	120 m3/time
Fjernaflæst	500 m3/time	-	-	500 m3/time

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret 29. maj 2024, side 37

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at tabellen ovenfor viser de principper, som aftagernes kapacitetsbehov fastsættes efter, dvs.: 1) Hvis aftageren har fjernaflæsningsudstyr, anvendes aftagerens kontraktuelle, maksimale kapacitetsbehov, 2) Hvis aftageren ikke er fjernaflæst, anvendes aftagerens måler som repræsentation for aftagerens maksimale kapacitetsbehov, hvor der anvendes et skøn på 75 pct. af målerens tekniske, maksimale kapacitet, og 3) Hvis aftageren er af typen "små, ikke-timeaflyste kunder", så anvendes der en fælles minimumssats for kapacitetsbehov baseret på den mest udbredte måler i gruppen.

Evida oplyser dertil, at i forbindelse med introduktionen af systemtariffen, er der fra Evidas side et ønske om, at aftagerens kapacitetsbehov opgøres årligt og forud for det næstkommende år. Dette vil gøre sig gældende for aftagere med installeret fjernaflæsningsudstyr.

Evida oplyser videre, at kapacitetsbehovet som minimum vil være gældende for hele det næstkommende år og vil blive fastsat på forhånd. Det betyder, at aftagerne oplyser den kapacitet, aftagerne har brug for i den kommende periode. Dette behov vil være afgørende for det kapacitetsafhængige element i systemtariffen. Evida oplyser, at dette understøtter gennemsigtighed i aftagernes brug af systemet, sikrer at omkostninger fordeles på et rimeligt og gennemsigtigt grundlag og sikrer bedre planlægning for Evida og dermed en mere effektiv drift af distributionssystemet.

Aftagervendt målerbetaling – Metodens kapitel 3, §§ 6-7

I medfør af Metodens § 6 opkræves den aftagervendte målerbetaling på baggrund af aftagerens målerstørrelse og består af en fast, årlig betaling, som er ens for alle aftagere med samme målerstørrelse.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at den aftagervendte målerbetaling er en videreførelse af den allerede eksisterende målerbetaling i den nuværende metode for distributionstariffer, men kommer til at gælde for samtlige aftagere.

Ifølge Metodens § 7 skal den aftagervendte målerbetaling dække omkostninger relateret til drift og afskrivning på måler- og aflæsningsudstyr, omkostninger til måling, aflæsning og afregning af Aftagerne samt kontrol af forsyningsevnen i systemet.

Evida vurderer i Metodebeskrivelsen, at en målerbetaling for alle aftagere vil bidrage til en mere rimelig tarifiering, idet det vil modvirke subsidiering imellem aftagere med forskellige målertyper og derfor forskellige omkostninger.

Producentvendte Tarifelementer

Den producentvendte tarif består af en volumentarif og systemtarif. Den producentvendte systemtarif består udelukkende af et kapacitetsafhængigt element, modsat den aftagervendte systemtarif, der består af både en grundpris og et kapacitetsafhængigt element.

Der indgår ikke producentvendte tarifelementer i Evidas nuværende metode for distributionstariffer, godkendt af tilsynet i 2004, og de producentvendte tarifelementer i den anmeldte Metode er således nye.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at formålet med disse nye producentvendte tarifelementer er at understøtte en rimelig og omkostningsægte opkrævning af omkostninger, som afledes af indfødnin og transport af bionaturgas i distributionssystemet.

Evida oplyser, at distributionstarifferne historisk har været rettet mod aftagerne i distributionssystemet, hvilket har været i overensstemmelse med Evidas omkostninger, der primært har været afledt af distribution af gas fra transmissionssystemet ned til forskellige aftagere af gas.

Evida oplyser videre, at det primært har været aftagerne, der har været de primære brugere af distributionssystemet.

Producenter, som har indført gas direkte i distributionssystemet, har dækket tilslutningsomkostninger og omkostninger til vedligehold af tilslutning mm. Evida redegør for, at i takt med udbygningen af biogasmarkedet er der set et stigende behov for at transportere bionaturgassen rundt i distributionssystemet eller videre til transmissionssystemet. For at transportere bionaturgassen væk fra det lokale net er der et behov for at komprimere gassen til et højere tryk. Dette har medført investeringer i gasinfrastruktur såsom kompressorer samt tilbagevendende driftsomkostninger til komprimering af bionaturgassen samt til drift og vedligehold af kompressorer og målersystemer.

Evida oplyser, at komprimering af gassen er en aktivitet, som udelukkende afledes af transport af bionaturgassen, og som i sig selv ikke foranlediges af distributionssystemets aftagere. Evida vurderer derfor, at de producentvendte tarifelementer er et nødvendigt tiltag for at sikre, at distributionssystemets omkostninger dækkes af de kunder, som giver anledning hertil, det vil sige producenterne.

Ifølge Evida er det hensigten, at den producentvente tarif skal dække omkostninger relateret til indføding af gas decentralt i distributionssystemet, herunder primært bionaturgas, samt omkostninger relateret til håndtering af biogasanlæggenes kundeforhold og opgaver til sikkerhed og måling af gaskvalitet, som påvirkes af, at der indføres gas i distributionssystemet.

Evida oplyser, at omkostninger, som i dag henføres og faktureres direkte til det enkelte kundeforhold, ønskes bibeholdt, hvor tariffen derimod vil dække omkostninger, som relaterer sig til producenterne som kundegruppe.

Evida oplyser, at de producentvendte tarifelementer har til formål at dække Evidas omkostninger til:

- Drift af kompressorer, herunder primært elforbrug
- Odorant
- Drift og vedligeholdelsesomkostninger til BMR-stationer (BMR-stationer er det tilslutningsanlæg, hvor bionaturgassen modtages, kvaliteten kontrolleres, odoriseres og måles med henblik på afregning, og som tilfører bionaturgassen til transmissions- eller distributionsnettet), herunder målere
- Andel af fællesomkostninger til:
 - Overvågning af gassystemet
 - Netudgifter og tekniske opgaver
 - IT-systemer
 - Generel administration
 - Myndighedsbetalinger
- Afskrivninger på biogasanlæg (kompressorer og BMR-stationer)
- Forrentning af restværdien af biogasanlæg

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at de ovenfor oplyste aktiviteter er udtryk for et øjebliksbillede, og at de relaterede beløbsstørrelser og typen af aktiviteter forventes at ændre sig.

Producentvendt volumentarif – Metodens kapitel 6, §§ 16-17

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at volumentariffen er en volumenafhængig tarif, der afspejler omkostningerne afledt af den mængde gas, der indføres decentralt i distributionssystemet. En væsentlig del af disse omkostninger er omkostninger til komprimering af gas fra det enkelte delnet og videre i distributionssystemet eller til transmissionssystemet. Denne komprimering og videre transport til transmissionssystemet foregår ved hjælp af tilbageførelsesanlæg, der håndteres af Energinet. Omkostninger afledt af sådanne tilbageførelsesanlæg påvirker ikke Evidas tarifopkrævning.

Evida oplyser, at hovedparten af komprimeringsomkostningerne udgøres af elforbrug til drift af kompressorerne og er derfor stærkt relateret til mængden af gas, der komprimeres.

Evida vurderer, at det er rimeligt og omkostningsægte at inkludere et volumenafhængigt tarifelement, idet tarifsatsen og andelen, der betales, har en væsentlig sammenhæng med, hvad der i praksis driver omkostningerne. Evida vurderer videre, at særligt komprimeringsomkostninger vil stige i takt med den forventede stigning af indfødnings af gas og den samtidige reduktion i gasforbruget i områder, hvor producenter er tilsluttet.

En andel af omkostningerne, som volumentariffen dækker, vil være relateret til odorant, som tilføres bionaturgasen ved indfødnings i distributionssystemet.

Omkostningerne til odorant har hidtil været en del af de løbende driftsomkostninger, som faktureres særskilt til producenterne. Med den nye tarifstruktur vil disse omkostninger indgå som en del af volumentariffen, da omkostninger relateret til odorant har høj henfærdbarhed til volumen af bionaturgas, der indfødes i systemet.

Evida forventer dertil, at en opkrævning af odorant-omkostninger over tariffen, frem for særskilte faktureringer, bidrager til en mere effektiv drift af distributionssystemet uden at gå på kompromis med en rimelig og omkostningsægte opkrævning.

I medførd af Metodens § 16 består volumentariffen af én sats pr. Nm³ indfødnings af gas. Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at betalingen pr. Nm³ indfødnings af gas derfor hverken vil øges eller reduceres ved stigende indfødnings, men holdes stabil uagtet de samlede indfødningsmængder. Evida vurderer i Metodebeskrivelsen, at dette er rimeligt og omkostningsægte, idet omkostningerne, som dækkes af volumentariffen, er svingende afhængigt af indfødnings, og omkostningen pr. Nm³ vurderes ikke at reduceres ved øgede indfødningsmængder.

Evida oplyser dertil, at hovedparten af omkostningerne dækket af volumentariffen opstår ved indfødnings af gas. Det betyder derfor, at hvis producenten har stop for produktion, så skal producenten ikke betale en volumentarif for den periode, hvor der ikke produceres og indfødes gas.

Producentvendt systemtarif – Metodens kapitel 7, §§ 18-19

I det producentvendte tarifelement indgå også en systemtarif, som afspejler omkostninger til udbygning af distributionssystemet for at kunne håndtere decentral indfødnings af gas, jf. Metodens § 19

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at en væsentlig del af disse omkostninger er afskrivning og forrentning af kompressorer og netforstærkninger, som fortages for at kunne håndtere denne decentrale indfødnings. Dertil er der driftsomkostninger til drift og vedligehold af kompressorer.

Evida oplyser videre, at omkostningerne, der dækkes af systemtariffen, vil være omkostninger af fast karakter, idet både afskrivninger og forrentning samt planlagt vedligehold ikke vil ændre sig i løbet af året. Omkostningerne vurderes som værende afledt af den

tilslutningskapacitet, der ønskes fra producenterne ved tilslutning til distributionssystemet.

Evida oplyser, at antallet af kompressorer sædvanligvis vil afhænge af hvor meget gas, en producent forventer at indføre i distributionssystemet. Derfor vil størrelsen på afskrivning og forrentning samt på antal kompressorer, der skal vedligeholdes, være afledt af producentens forventede kapacitet. Evida vurderer at det er rimeligt og omkostningsægte at inkludere en systemtarif, der består af en årlig, fast betaling baseret på størrelsen af en producents tilslutningskapacitet. Evida oplyser videre, at systemtariffen ligeledes vil dække en mindre del af de faste omkostninger relateret til administration og IT.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at gassystemets producenter antalsmæssigt udgør en væsentligt mindre kundegruppe, som er mere homogen end aftagerne med hensyn til kapacitetsbehov.

Kapaciteten opgøres som producentens kontraktuelle kapacitetsbehov målt i Nm³/time, og systemtariffen vil have én sats pr. Nm³/time. Satsen pr. Nm³/time kapacitet vil derfor hverken øges eller reduceres ved stigende kapacitetsbehov. Evida vurderer, ifølge det oplyste, at denne fremgangsmåde er rimelig og omkostningsægte, idet omkostningerne, som dækkes af systemtariffen ikke vurderes til at blive reduceret ved øget kapacitetsbehov.

Dertil vil anvendelsen af producentens kontraktuelle kapacitetsbehov sikre, at opkrævningen fastsættes på baggrund af målbare og identificerbare kriterier på tværs af producenterne, hvorved Evida oplyser, at tarifelementet vurderes at opfylde kriteriet om objektivitet.

Da hovedparten af omkostningerne, dækket af systemtariffen, afholdes uagtet mængden af gas, der indføres, vil producenten betale systemtariffen, uagtet om producenten indfører gas en given dag eller ej. Systemtariffen er således ikke afhængig af, hvorvidt der rent faktisk indføres biogas i gassystemet.

Evida oplyser, at Evida ikke anser det for hensigtsmæssigt at fordele omkostningen direkte til hver enkelt producent, idet nogle investeringer sker for systemet som helhed, og ikke er direkte afledt af den enkelte producents aktiviteter.

Det følger af Metodens § 4, at de producentvendte tarifelementer vil blive harmoniseret i forbindelse med overgangen af de nuværende tre gasdistributionsselskab til ét selskab. Det betyder, at producenterne som kundegruppe betaler samme pris (tarif) for den samme ydelse uanset hvor i Danmark, ydelsen leveres.

Evida oplyser i Metodebeskrivelsen, at Evida ved harmoniseringen af tarifferne i Metodens §§ 3-4, anvender "frimærkeprincippet".

Beregning af Metodens tarifelementer

Evida oplyser, at Metodens tarifelementer sammensættes ved brøken *omkostninger fordelt på antal enheder*.

Omkostningerne består af den andel af tarifgrundlaget, der er allokeret til det pågældende tarifelement. Antal enheder afhænger af det pågældende tarifelement.

Metoden indeholder de anvendte formler til beregning af Metodens forskellige tarifelementer. Formel på beregning af den aftagervendte målerbetaling fremgår af Metodens § 7, stk. 2, formel på beregning af den aftagervendte volumentarif fremgår af Metodens § 9, stk. 2, formål på beregning af den aftagervendte systemtarif fremgår af Metodens § 12, stk. 2 og § 14, stk. 2, formel på beregning af den producentvendte volumentarif fremgår af Metodens § 17, stk. 2, og formel på beregning af den producentvendte systemtarif fremgår af Metodens § 19, stk. 2.

Effekter af ny tarifstruktur

Evida oplyser, at den nye tarifstruktur medfører faste tarifelementer, der sikrer at hver kundegruppe tariferes ud fra principperne om, at tariffer skal være rimelige, objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsægte, jf. gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Evida oplyser, at harmoniseringen af tarifferne påvirker kunderne i de respektive selskaber forskelligt. Påvirkningen afhænger i stor grad af, hvordan de eksisterende tarifstrukturer hænger sammen, den eksisterende kundesammensætning samt fordelingen af fælles omkostninger på de respektive distributionsselskaber.

Sagens forløb hos Forsyningstilsynet

Evida anmeldte en tidligere version af Metoden til Forsyningstilsynets godkendelse den 8. januar 2024. Den 8. januar 2024 fremsendte Evida besvarelser på en række spørgsmål stillet af Forsyningstilsynet til en version af Metoden, som Evida forinden havde anmeldt til tilsynets godkendelse. På baggrund af disse spørgsmål, genanmeldte Evida Metoden den 8. januar 2024, som blev den version, der er var genstand for en offentlig høring. Se herom i afsnittet "Høring" nedenfor.

Den 3. maj 2024, sendte Forsyningstilsynet en mail til Evida med en række spørgsmål om Metoden til Evidas besvarelse.

Den 23. maj afholdt Forsyningstilsynet og Evida et møde, der tog afsæt i de spørgsmål som Forsyningstilsynet havde sendt til Evida pr. mail den 3. maj 2024.

Mødet omhandlede blandt andet en drøftelse af gasforsyningslovens § 35 a. Evida oplyste på dette møde, at Evida fortolker § 35 a således, at bestemmelsen ikke er til hinder for at indføre en producentvendt systemtarif, der skal dække "øvrige omkostninger" i forbindelse med netforstærkninger og netudbygninger af distributionssystemet.

Sondringen mellem "øvrige omkostninger" på selve tilslutningstidspunktet og løbende "øvrige omkostninger" blev ligeledes drøftet på mødet. Sammenfattende fastholdt Evida sin forståelse af gasforsyningslovens § 35 a, som fremlagt i Metodebeskrivelsen.

Det blev dertil drøftet, hvilken rolle bionaturgasproducenter har i gassystemet, herunder de forskellige roller på gasmarkedet samt betydningen af det fysiske og virtuelle flow af gas. Evida gjorde hertil gældende, at Evida ikke forholder sig til det virtuelle marked,

men udelukkende forholder sig til de fysiske brugere af nettet, der inkluderer bionaturgasproducenterne. På mødet bemærkede Evida, at brugerne af Evidas gassystem er 1) en producent i den ene ende og 2) en slutbruger den anden ende. Evida forholder sig derfor udelukkende til det fysiske flow i opkrævningen af distributionstarifferne, som anmeldt i Metoden.

Kunderelationen til Evida blev også drøftet i forhold til bionaturgassælgernes betaling af en entry-tarif til Energinet for indfødnings af gas i "RES-punktet", som er et virtuelt indfødningspunkt i henhold til Energinets markedsmode.

Forsyningstilsynet oplyste, at "RES-punktet" i sin tid blev implementeret, således at bionaturgas indføres kommercielt i Energinets transmissionssystem på lige fod med andre typer gas, så bionaturgassen kan handles kommercielt over Danmarks grænser.

Dobbelttarifering blev i denne forbindelse ligeledes drøftet. Evida oplyste på mødet, at Evida er af den opfattelse, at der ikke er risiko for dobbelttarifering, idet den anmeldte Metode udelukkende tarifierer for komprimering af gassen, inden gassen når til Energinets anlæg. Evida forklarede hertil, at der rent praktisk er en måler på hver side af skillelinjen mellem Evidas og Energinets infrastruktur, så Evida og Energinet kan beregne omkostninger på hver side af infrastrukturen.

Det blev også drøftet, hvilke omkostninger de producentvendte tarifelementer i Metoden dækker. Evida uddybede på mødet, at tariffen dækker omkostninger til komprimering, før gassen f.eks. rammer Energinets tilbageførelsesanlæg. Evida flytter således gassen rundt internt i distributionssystemet, og inden gassen rammer Energinets tilbageførelsesanlæg.

Evida uddybede ligeledes på mødet, at der i Metoden er lagt op til en harmonisering af den producentvendte systemtarif, hvilket betyder, at producenterne som kundegruppe deles om omkostningerne til netforstærkning og netudbygning uanset, hvor i landet disse omkostninger finder sted. Evida nævnte dertil, at der fra producenternes side netop har været et klart ønske om ikke at anvende forskellige tariffer for producenterne baseret på producenternes placering i de tre tidligere distributionsområder under Evida-koncernen, hvis Evida måtte ende med at indføre producentvendte tariffer.

Efter mødet mellem Forsyningstilsynet og Evida den 23. maj 2024, genanmeldte Evida Metoden med få præciseringer den 29. maj 2024.

Den 28. juni 2024 sendte Forsyningstilsynet yderligere spørgsmål til Evida. Tilsynet og Evida afholdte ligeledes et møde den 3. juli 2024, der tog afsæt i disse spørgsmål.

På mødet bad Forsyningstilsynet Evida uddybe, hvorvidt kriteriet om omkostningsægtighed indeholdt i gasforsyningslovens § 37, stk. 2, overholdes ved en harmonisering af tarifferne, på den baggrund at en harmonisering af tarifferne mellem de nuværende tre distributionsområder kan føre til, at omkostninger i et delnet fordeles ud på Kunder i andre delnet, hvor disse Kunder ikke giver anledning til disse specifikke omkostninger.

Evida uddybede, at Evida har anvendt "frimærkeprincippet" i den anmeldte Metode, hvilket betyder, at kunderne netop ikke belastes af deres geografiske placering.

Evida bemærkede endvidere, at Evida anser distributionssystemet som ét samlet system, hvilket vil sige, at alle kunder er hinandens forudsætninger, og at Evida derfor vurderer, at det er rimeligt, objektivt, gennemsigtigt og ikkediskriminerende, at tarifferne harmoniseres. Evida henviste dertil, at Evida er det eneste distributionsselskab i Danmark, hvorimod der er flere el-distributionsselskaber (netvirksomheder), hvorfor der ikke nødvendigvis kan drages paralleller mellem gassektoren og elsektoren på dette område.

Evida uddybede ligeledes, at der er synergier forbundet med ét distributionsselskab, og at disse synergier ikke kan udnyttes til fulde til effektivisering af distributionssystemet, såfremt der er krav om geografisk differentierede tariffer.

Evida oplyste videre, at hensynet med konsolideringen af selskaberne netop blandt andet var med henblik på et ønske om en effektivisering af gasmarkedet til gavn for det kollektivt bedste. En opretholdelse af forskelle i tarifferne mellem de tre distributionsselskaber i Evida-koncernen, også efter den planlagte fusion af selskaberne pr. 1. januar 2025, vil ifølge Evida medføre en væsentligt forøget kompleksitet og forøgede administrative opgaver og omkostninger til ugunst for kunderne, herunder i forhold til differentierede tarifmodeller, regnskabsføring, over- og underdækning. Såfremt harmonisering ikke gennemføres, så vil formålet med konsolideringen af distributionsselskabet altså blive tilsidesat, idet der ikke opnås fuld effektivisering ved den politisk bestemte konsolidering.

På baggrund af en forespørgsel, som Forsyningstilsynet sendte til Evida den 17. september 2024, anmeldte Evida den 18. september 2024 en opdateret version af Metoden til tilsynet, hvor alle omkostningsarterne, som Metoden tariferer for, er oplistet i selve Metoden under den relevante bestemmelse.

Se i øvrigt i afsnittet "Høring" nedenfor.

Sagens parter

Forsyningstilsynet vurderer, at gasdistributionsselskaberne Evida Nord A/S, CVR-nr. 37 27 00 24, Evida Syd A/S, CVR-nr. 27 21 04 06, og Evida Fyn A/S, CVR-nr. 29 21 48 24, (herefter samlet "Evida"), er parter i sagen med Evida Service A/S (CVR-nr. 40 31 89 41) som partsrepræsentant.

Høring

HØRING OVER METODEN

Forsyningstilsynet har fra den 18. januar 2024 til den 14. februar 2024 haft Evidas Metode dateret 8. januar 2024 i offentlig høring på Forsyningstilsynets hjemmeside. Det har givet alle interessenter mulighed for at komme med bemærkninger til Metoden.

Forsyningstilsynet modtog det sidste høringssvar den 17. april 2024 fra Biogas Danmark.

Forsyningstilsynet modtog mere end 30 høringssvar til den offentlige høring af Metoden, som Evida sendte bemærkninger til i et partshøringssvar den 11. marts 2024.

Forsyningstilsynet modtog høringssvar fra:

Biogas Danmark, CVR nr. 16 44 00 35, Copenhagen Infrastructure Partners (CIP), CVR nr. 34 72 90 69, 35 68 27 75 og 37 99 40 06, Danish Bio Commodities A/S, CVR nr. 40 59 42 64, Forbrugerrådet Tænk, CVR nr. 63 87 05 28, Agri Energy Vrå, CVR nr. 42 95 79 09, Dansk Fjernvarme, CVR nr. 55 83 10 17, Green Power Denmark, CVR nr. 17 15 66 16, Norlys Energi A/S, CVR nr. 25 11 83 59, Nature Energy, CVR nr. 34 61 40 91, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, CVR nr. 35 16 43 16, GrønGas Vrå A/S, CVR nr. 35 38 48 55, Sindal Biogas A/S, CVR nr. 41 53 89 96, Ribe Biogas A/S, CVR nr. 12 51 91 84, Linkogas A.M.B.A, CVR nr. 11 45 83 78, Madsen Bioenergi, CVR nr. 33 84 54 99, Vrejlev Biogas ApS, CVR nr. 43 36 45 02, Zastrow Bioenergi ApS, CVR nr. 37 25 54 67, Rybjerg Biogas P/S, CVR nr. 36 71 21 98, Sustainable Bio Solution K/S, CVR nr. 39 68 28 85, BioCirc, CVR nr. 43 30 50 77, Energi Vegger A.m.b.a, CVR nr. 14 92 83 75, Outtrup Biogas ApS, CVR nr. 38 05 78 12, Bigadan A/S, CVR nr. 25 19 11 53, Grauballegaard Biogas, CVR nr. 40 84 57 47, Storde Biogas I/S, CVR nr. 34 25 60 63, Landbrug & Fødevarer F.m.b.A., CVR nr. 25 52 95 29, Dansk Industri, CVR nr. 16 07 75 93, TAAGHOLM BIOGAS, CVR nr. 41 01 64 18.

Høringssvarene kan opdeles i de emner, der er omtalt nedenfor.

OMKOSTNINGSFORDELING VED NETFORSTÆRKNING OG NETUDBYGNING

En overvejende del af de fremsendte høringssvar gør gældende, at Metoden er i strid med gasforsyningslovens § 35 a, da Metoden pålægger opgraderingsanlægsejer omkostninger, som efter loven ikke må pålægges anlægsejer. Høringssvarene gør dertil gældende, at der allerede er taget stilling til omkostningsfordelingen med de tilslutningsafgørelser, der er meddelt til opgraderingsanlæggene, og at Metoden er en ugyldig ændring af de forvaltningsafgørelser, der ligger til grund for tilslutningsaftalerne. Et høringssvar gør hertil gældende, at:

"Indledende må det bemærkes, at sondringen mellem omkostninger, der betales af "ejereren af opgraderingsanlægget" på den ene side og "selskabets tariffer" på den anden side indebærer, at det i reguleringen af tilslutning af opgraderingsanlæg er forudsat, at ejeren af opgraderingsanlægget ikke skal betale tariffer til distributionsselskabet. Hvis denne forudsætning ikke lægges til grund, savner formuleringen i det citerede mening".

Evida har i høringssvaret af 11. marts 2024 gentaget, at den anmeldte Metode med den nye tarifstruktur er resultat af, at der i takt med udbygningen af biogasmarkedet er opstået et stigende behov for at transportere biogas rundt i distributionssystemet, hvilket har medført et behov for at komprimere gassen til et højere tryk, hvilket igen har medført investeringer i gasinfrastruktur såsom kompressorer mm. Forskellen fra den eksisterende metode til den anmeldte Metode er, at omkostningerne fordeles anderledes via de nye tarifelementer i forhold til aftagere og producenter.

DISKRIMINATION AF BIOGAS I FORHOLD TIL NATURGAS

En del af høringssvarene gør gældende, at den anmeldte Metode diskriminerer biogas i forhold til naturgas. Dette skyldes, at Metoden består af producentvendte tarifelementer, der kun vedrører opgraderingsanlæg, da opgraderingsanlæg er de eneste anlæg, der indfører gas i distributionssystemet. Det vil derfor kun være opgraderingsanlæg, der ifølge Metoden vil skulle betale disse nye producenttariffer. Et høringssvar gør hertil gældende, at:

"[...] bionaturgas følger principperne for naturgas igennem etablering af et virtuelt tilslutningspunkt Renewable Entry-/Exit (RES-punktet). Bionaturgas betaler således transmissionstarif af den samlede mængde biogas tilført gasdistributionssystemet. Resultatet er, at det i forbindelse med både bionaturgas og naturgas, er pålagt engroshandleren (bionaturgassælgeren i tilfældet bionaturgas) at betale transmissionstarif til transmissionsoperatør. Indførelse af Evidas anmeldte tarifmodel for biogasanlæg vil derfor betyde: 1) Brud med den eksisterende markedsmode for gas, og 2) Diskriminering af biogas i forhold til fossilt gas. Med udgangspunkt i ovenstående vil det derfor være diskriminerende og i strid med gældende regulering, hvis biogasproducenterne, der er at ligestille med naturgasproducenterne i Nordsøen, påføres omkostninger for transport i gasdistributionssystemet. For Nature Energy betyder det, at konkurrenceevnen for dansk produceret bionaturgas forringes i forhold til fossil naturgas".

METODEN STRIDER IMOD RETSLIGT BINDENDE FORVALTNINGSAFGØRELSER

En del af de indkomne høringssvar gør gældende, at Metoden er i strid med Evidas forvaltningsafgørelser, der for hvert biogasanlæg ligger til grund for tilslutningen til gasdistributionssystemet. Det gøres gældende, at disse forvaltningsafgørelser fastlægger fordelingen af omkostninger mellem parterne, og Metoden vil således være et brud på aftalerne, hvorfor det må forventes, at ejere af biogasanlæg vil kræve erstatning af Evidas for brud på aftalerne.

Evidas har i høringssvaret af 11. marts 2024 svaret, at det i de individuelle tilslutningsaftaler fremgår, hvilke omkostninger der er forbundet med tilslutningen, samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Evidas bemærker i høringssvaret, at forvaltningsafgørelsen og tilslutningsaftalen indeholder tilslutningsomkostningerne samt et skøn over de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, hvorfor der ikke er tale om en fast pris for driftsomkostningerne. Evidas bemærker videre i høringssvaret af 11. marts 2024, at det er en typisk formulering i flere af de eksisterende tilslutningsaftaler, at *"Nettejer er til enhver tid berettiget til at indføre en tarif til dækning af de løbende driftsomkostninger"*.

METODEN ER I STRID MED IKRAFTTRÅDT EU-LOVGIVNING

Et høringssvar gør gældende, at Metoden er i strid med principperne i den nye EU-gasforordning, hvis formål er at fremme den grønne omstilling og målet om 100 pct. grøn gas inden året 2030. Et høringssvar gør hertil gældende, at Metoden er i strid med Gasforordningens artikel 18, stk. 1, hvorefter hovedreglen er, at der skal gives 100 pct. tarifrabat ved indførelse af vedvarende gasser til naturgasnettet.

FREMTIDIGE OMKOSTNINGER UD OVER TARIFFER

Det gøres i visse af høringssvarene gældende, at det ud fra metodeanmeldelsen er svært at gennemskue, hvilke og hvor store driftsomkostninger, der flyttes fra direkte betaling og til den nye producenttarifiering samt hvilke omkostninger, der resterer.

Et høringssvar gør også gældende, at Metoden er i strid med gasforsyningslovens § 1, hvorefter lovens formål er at sikre, at landets gasforsyning, herunder brintforsyning, tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningssikkerheden i EU. Det gøres i et høringssvar gældende, at:

"Introduktionen af en indfødningsstarif betyder, at de økonomiske forudsætninger, hvorunder biogasanlæggene og opgraderingsanlæggene er etableret, pludselig ændres ensidigt af distributionsselskabet, og de skøn, som distributionsselskabet tidligere har afgivet, vil derfor ikke være retvisende. Evidas metodeanmeldelse skaber således stor usikkerhed omkring det fremtidige omkostningsniveau for biogasanlæggene og vil have en markant negativ indvirkning på investeringstilstrømningen [...] Uden en stabil og forudsigelig regulativ ramme kan det betyde lavere investeringslyst i Danmark, der således rykker til udlandet, der afsøges andre afsætningsmuligheder for biogas, herunder LNG, der kan transporteres uden om det danske gassystem [...]".

Evida har i høringssvaret af 11. marts 2024 svaret, at gasforsyningslovens formålsbestemmelse skal ses i sammenhæng med gasforsyningslovens i sin helhed og ikke alene i relation til f.eks. Evidas anmeldte Metode. I forbindelse med den anmeldte Metode har Evida forholdt sig til de bestemmelser i gasforsyningsloven, der regulerer fastsættelse af Evidas metoder, herunder kriterierne herfor. Evida bemærker, at den generelle ordlyd i § 1 ikke kan anvendes som argument for at tilsidesætte de specifikke bestemmelser i §§ 36 a og 37. Evida svarer på den baggrund, at Evida ikke anser Metoden for værende i strid med gasforsyningslovens § 1.

HØRING OVER UDKAST TIL AFGØRELSE

Udkast til Forsyningstilsynets afgørelse om Metoden i henhold til gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, blev den 20. september 2024 sendt i partshøring hos Evida og i offentlig høring på tilsynets hjemmeside med en 14 dages høringsfrist.

Forsyningstilsynet vurderer, at producenter af biogas samt andre relevante interessenter bør gives mulighed for at afgive bemærkninger til udkastet til afgørelse. Forsyningstilsynet har derfor haft udkast til afgørelsen i offentlig høring med en 14 dages høringsfrist.

Forsyningstilsynet har modtaget høringssvar fra følgende selskaber: Accura Advokatpartnerselskab på vegne af Biogas Danmark (CVR nr. 16 44 00 35), Dansk Fjernvarme (CVR nr. 55 83 10 17), DI (CVR nr. 16 07 75 93), Forbrugerrådet TÆNK (CVR nr. 63 87 05 28), Green Power Denmark (CVR nr. 17 15 66 16), Landbrug & Fødevarer (CVR nr. 25 52 95 29) og Ølgod BioEnergi ApS (CVR nr. 38 72 20 42). Tilsynet har derudover modtaget 89 borgersvar op til høringsfristen den 4. oktober 2024. Frem til d.d. har Forsyningstilsynet modtaget yderligere 23 henvendelser fra borgere, der har ytret kritik over Metoden.

Forsyningstilsynet har i perioden 4. oktober 2024 til 14. oktober 2024 partshørt Evida over de høringssvar, som tilsynet modtog som led i den offentlige høring. Forsyningstilsynet sendte nogle uddybende spørgsmål til høringssvarene til Evida i en mail af den 10. oktober 2024. Mailen dannede baggrund for et møde mellem Forsyningstilsynet og Evida den 11. oktober 2024. Evida sendte et partshøringssvar til tilsynet den 14. oktober 2024.

Høringssvarene kan opdeles i de emner, der er omtalt nedenfor.

SAGSFORLØB OG VARSLING AF TARIFFER

Flere høringssvar indeholder bemærkninger om sagsforløbet, varslings- og høringsperiode hos Forsyningstilsynet, herunder forholdet mellem tidspunktet for anmeldelsen af Metoden til tilsynet og tidspunktet for Evidas varslings- og forhøjelse af tarifferne, og tilsynets offentlige høringsfrist over udkast til afgørelse om Metoden.

HØRINGSFRIST OG ANMODNING OM FRISTFORLÆNGELSE

Flere høringssvar indeholder bemærkninger om Forsyningstilsynets høringsfrist. Flere høringssvar anfører i den forbindelse, at det offentliggjorte materiale af omfattende, og at høringsfristen brude have været længere end 14 dage.

Forsyningstilsynet har i løbet af høringsperioden ligeledes modtaget en række anmodninger om fristforlængelse, som tilsynet har besluttet ikke at imødekomme, således høringsfristen ikke er blevet forlænget og dermed udløb den 4. oktober 2024.

Evida bemærker i sit høringssvar dateret den 14. oktober 2024, at Forsyningstilsynet sendte Metoden i offentlig høring den 18. januar 2024 med frist for høringssvar den 15. februar 2024, hvorfor brancheorganisationer, virksomheder, myndigheder m.v. har haft mulighed for at gennemgå metoden og afgive høringssvar i første runde såvel som efterfølgende. Evida bemærker derudover, at Evida har afholdt dialogmøder med brancher, virksomheder og myndigheder i august 2023, januar-februar 2024 og maj 2024, hvor der har været mulighed for at stille spørgsmål og komme med input.

Til de høringssvar, der kommenterer på, at Evida den 18. september 2024 har fremsendt en revideret metode til Forsyningstilsynet, og at der skulle være tale om en del yderligere oplysninger for tariffernes beregning og fastsættelse, bemærker Evida, at der alene er tale om supplerende oplysninger, herunder præcisering af omkostningsarterne i selve metoden, og at oplysningerne i en vis grad allerede fremgår af baggrundsdokumentet. Evida gør på den baggrund gældende, at der ikke tale om sådanne væsentlige ændringer, der kan foranledige et behov for udsættelse af høringsfristen.

Evida gør videre gældende i høringssvaret, at Gasforordningen ligeledes var en del af flere høringssvar i høringsperioden i februar 2024, hvorfor indholdet heraf ikke er egentlig nyt i forhold til Forsyningstilsynets udkast til afgørelse i henhold til Gasforordningens artikel 18, stk. 5.

TARIFFEN FOR AFTAGERE, HERUNDER "KOGEKUNDER"

Høringssvarene omhandler særligt spørgsmål angående definitionen af aftagere, herunder såkaldte kogekunder, dvs. kunder, der anvender gas til gasforbrugerende apparater frem for til opvarmning, og fordelingen mellem systemtarif, volumentarif og målerbetaling. Evida præciserer i sit høringssvar dateret den 14. oktober 2024, at der ved aftager forstås "enhver fysisk eller juridisk person, der er tilknyttet distributionssystemet med henblik på adgang til aftag af gassen". En aftager kan være inddelt i følgende underkategorier: små ikke-timeaflyste kunder (måler til og med G6) – og varmekunder), større ikke-timeaflyste kunder (flere målere eller måler større end G6) – proces- og spidsbelastningskunde og timeaflyste kunder (forbrug over 300.000 Nm³ – proces- og spidsbelastningskunde.

Evida gør i sit høringssvar gældende, at Metoden indeholder en korrekt definition af "aftager" og at kogekunderne er indeholdt i denne definition. Evida bemærker videre, at kogekunderne er omfattet af Evidas distributionsbetingelser for små ikke-timeaflyste kunder.

En stor del af høringssvarene fra aftagerne, herunder kogekunderne, omhandler den ændrede tariffordeling og prisstigningerne. Det bemærkes bl.a. i høringssvarene, at:

- Fordelingen mellem målerbetaling, systemtarif og volumentarif er svær at gennemskue.
- Fordelingen mellem systemtariffen og volumentariffen er urimelig, da det er mere rimeligt at betale efter forbrug.
- Fordelingen mellem systemtariffen og volumentariffen modarbejder politisk ambition om at nedbringe gasforbruget.
- Der er tale om store prisstigninger for aftagerne, herunder særligt for kogekunderne.
- Kogekunderne giver ikke anledning til samme omkostninger som øvrige aftagere grundet deres lavere forbrug.

Evida bemærker i høringssvaret dateret den 14. oktober 2024, at den aftagervendte målerbetaling, volumentarif og systemtarif er beskrevet i Metodens §§ 6-15, og at det fremgår af § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 12, stk. 1, hvilke omkostningsarter der er indeholdt i henholdsvis målerbetalingen, volumen- og systemtariffen. Fordeling, indhold og argumentation er endvidere beskrevet i Metodebeskrivelsen på side 21f. og side 33f.

Evida gør i høringssvaret gældende, at formålet med opdelingen af målerbetaling, systemtarif og volumentarif er at sikre, at omkostningerne til distributionssystemet dækkes, og at fordelingen vurderes at være rimelig, ikkediskriminerende og omkostningsægte, og at det er Evidas vurdering, at Metoden og Metodebeskrivelsen indeholder en fyldestgørende beskrivelse af tarifelementerne.

Evida skriver i høringssvaret, at Evida anerkender, at tarifændringerne og dokumenterne kan være svære at skulle forholde sig til som privatkunde, og at dette er baggrunden for, at Evida, for at øge forståelsen, har illustreret tarifmetoden grafisk i de fremsendte varslingsbreve til kunderne samt på hjemmesiden, dels med tekst, dels med video, for at forklare tarifmetoden og baggrunden for den.

Evida anerkender i høringssvaret, at der i forbindelse med den ændrede tarifmetode, harmoniseringen og den kommende fusion er tale om prisstigninger for aftagere med et lille gasforbrug, men at det imidlertid er vigtigt at præcisere, at baggrunden for ændringerne er, at alle kunder i distributionssystemet skal betale de omkostninger, som den enkelte kunde eller kundetype giver anledning til. Evidas understreger, at Evidas indtægter og fortjeneste ikke kommer til at stige med den nye tarifmodel.

Evida understreger i høringssvaret også, at det er vigtigt at præcisere, at en stor del af Evidas omkostninger til at drive og vedligeholde distributionssystemet er faste og uafhængige af, om der bliver brugt meget eller lidt gas, og at dette er baggrunden for, at alle, der bruger distributionssystemet, skal være med til at betale de omkostninger.

Evida bemærker, at der ikke er væsentlig forskel på omkostningen, om man anvender gas til at opvarme sit hus eller kun til madlavning (kogekunde) og at særligt kogekunderne derfor vil opleve en stor prisstigning i tariffbetalingen med Metoden, idet kogekunderne hidtil ikke har dækket deres andel af de faste omkostninger til distributionssystemet. Evida gør i sit høringssvar gældende, at tariffstigningen vurderes at være rimelig, da betalingen vil sikre en større grad af omkostningsægtighed for kundetypen.

Enkelte høringssvar henviser ligeledes til Forsyningstilsynets hjemmeside, hvoraf det fremgår, at *"tilsynets grundlæggende opgave er at sikre, at forsyningssektoren udviser høj effektivitet, sikker og stabil forsyning til lavest mulige priser samt omkostningseffektiv teknologiudvikling og grøn omstilling til gavn for forbrugerne, og at tilsynet arbejder for effektiv forsyning til gavn for et klimaneutralt samfund og forbrugerne."* Høringssvarene bemærker, at Metoden er i strid med tilsynets overordnede formål.

Enkelte høringssvar henviser ligeledes til, at en mindre volumenafhængig tarifandel vil give et mindre incitament til at spare på gasforbruget, hvilket er i modstrid med den politiske ambition om at nedbringe gasforbruget. Evida har i sit høringssvar angivet, at distributionstariffen kun udgør en mindre del af kundens samlede gasregning, og at kundens betaling for selve gassen sker til en gasleverandør, og kundens betaling af moms og afgifter til staten ligeledes fortsat er afhængig af kundens gasforbrug.

Det fremgår af flere høringssvar, at der generelt bakkes op om de underliggende principper for den nye beregningsmodel, herunder princippet om omkostningsægtighed og fordeling af omkostninger mellem forbrugere, virksomheder og producenter.

Et af høringssvarene rejser dog også en bekymring for, at kogekunderne kan komme i klemme, da kogekundernes distributionstarif stiger samtidig med, at denne kundetype ikke er omfattet af afkoblingsordningen, hvorfor kunderne selv skal finansiere en eventuel afkobling fra distributionssystemet.

Evida opfordrer i den forbindelse til, at Forsyningstilsynet gør Energistyrelsen opmærksom på denne konsekvens, med henblik på eksempelvis tilskud til udskiftning af gas-komfur/-ovn, at inkludere kogekunderne i afkoblingsordningen eller alternativt at finde en anden løsning for denne gruppe af forbrugere.

SÆRLIGE HJEMMELSPROBLEMATIKKER I GASFORSYNINGSLOVEN

Der henvises i flere af høringssvarene til forhold relateret til Gasforsyningslovens § 1, som er lovens formålsbestemmelse.

Det fremgår af Gasforsyningslovens § 1, at:

§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets gasforsyning, herunder brintforsyning, tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningssikkerheden i EU.

Stk. 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for handel med gas.

Evida gør i sit høringssvar gældende, at gasforsyningslovens formålsbestemmelse skal ses i sammenhæng med gasforsyningsloven i sin helhed og ikke alene i relation til f.eks.

Evidas anmeldte Metode. Gasforsyningsloven indeholder bestemmelser om, at Evida som distributionsselskab fastsætter priser og betingelser for anvendelse af distributionssystemet efter offentliggjorte metoder, der er godkendt af Forsyningstilsynet, jf. lovens § 36 a, og at priser for ydelserne fastsættes i henhold til visse kriterier, jf. bl.a. gasforsyningslovens §§ 37 og 37 a.

Evida skriver i høringssvaret, at i forbindelse med den anmeldte Metode har Evida forholdt sig til de bestemmelser i gasforsyningsloven, der regulerer fastsættelse af Evidas metoder, herunder kriterierne herfor. Evida bemærker hertil, at den generelle ordlyd i § 1 ikke kan anvendes som argument for at tilsidesætte de specifikke bestemmelser i lovens §§ 36 a og 37-37 a.

Flere høringssvar henviser til gasforsyningslovens § 35 a samt Energistyrelsens notat *Principper for fordeling af omkostninger ved tilførsel af opgraderet biogas til naturgasnettet* af 22. november 2016.

Høringssvarene henviser særligt til gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4, som er gengivet under "Retsgrundlaget" i denne afgørelse.

Evida gør i sit høringssvar opmærksom på, at gasforsyningslovens § 35 a hører under gasforsyningslovens kapitel 6 a med underoverskriften *Tilslutning af biogasopgraderingsanlæg m.v.*

Evida gør dertil gældende i høringssvaret, at omkostningsfordelingen vedrører omkostninger forbundet med tilslutningen. Evida bemærker videre i høringssvaret, at distributionsstarifferne historisk udelukkende har været rettet mod aftagerne i distributionssystemet, hvilket har stemt overens med Evidas omkostninger, idet størstedelen af omkostningerne historisk set har været afledt af distribution af gas fra transmissionssystemet ned til forskellige aftagere af gas, men at der i takt med udbygningen af biogas er opstået et stigende behov for at transportere bionaturgas rundt i distributionssystemet eller videre til transmissionssystemet. Og at dette har medført et behov for at komprimere gasen til et højere tryk, hvilket har medført investeringer i gasinfrastruktur som kompressorer og tilbagevendende driftsomkostninger til komprimering, hvad der er en af årsagerne til, at Evida har anmeldt Metoden til Forsyningstilsynets godkendelse.

Flere høringssvar indeholder i forlængelse af bemærkningerne til gasforsyningslovens § 35 a henvisning til, at Evidas metode med producentvendte tariffer er i strid med tidligere indgåede tilslutningsaftaler mellem Evida og bionaturgasproducenter.

Evida fastholder i sit høringssvar, at de indgåede tilslutningsaftaler vedrører omkostningsfordelingen på tilslutningstidspunktet, og at tilslutningsomkostningerne relaterer sig til etableringen af tilslutningsanlægget og den konkrete tilslutning til distributionssystemet.

Evida gør videre gældende, at Metoden ikke er i strid med tidligere indgåede tilslutningsaftaler, og at dette i øvrigt er et civilretligt spørgsmål, der ikke har indvirkning på Forsyningstilsynets afgørelse om Metoden, og hvorvidt denne opfylder kriterierne i gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Der er yderligere henvisninger til gasforsyningslovens § 35 a, stk. 5, nr. 2, i de indkomne høringssvar. Det anføres i høringssvarene, at Evidas metode mangler en beskrivelse af, hvordan tarifferne vil blive justeret over tid, og at dette medfører manglende gennemsigtighed til brug for anlægsejernes omkostningsberegninger samt en betydelig usikkerhed for væsentlige udsving i omkostningerne over tid.

Det anføres videre, at Metoden ikke tager tilstrækkelige hensyn til de dynamiske markedsforhold, og at resultatet er, at det bliver umuligt for Evida at foretage et korrekt skøn over anlægsejernes løbende driftsomkostninger.

Evida bemærker i sit høringssvar, at gasforsyningslovens § 35 a, stk. 5, nr. 2, vedrører tilslutningen til distributionssystemet. Evida skal således foretage et detaljeret skøn over de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas, og dette skøn indgår i den tilslutningsaftale, der indgås mellem Evida og anlægsejeren. Evida gør gældende, at det ikke er en del af dette skøn at fastsætte prognoser for den fremtidige tariffudvikling. Evida bemærker videre i høringssvaret, at prognoser er forbundet med visse usikkerheder, hvilket høringssvarene også selv konstaterer.

Evida anfører videre i høringssvaret, at det ikke kan undgås, at der er usikkerheder forbundet med langsigtede projekter, hvorfor det ej heller kan være et kriterium for Forsyningstilsynets godkendelse af Metoden. Metoden kan således ikke fastlåses af hensyn til branchens muligheder for at skønne over fremtidige omkostninger. Evida anfører videre, at Metoden er baseret på kriterierne i gasforsyningsloven, herunder § 37, stk. 2.

Evida gør videre gældende i høringssvaret, at anlægsejerne ikke kan have en berettiget forventning om, at Metoden ikke kan ændres over tid, da metodeændringer bl.a. sker som følge af ændringer i markedet.

Det anføres i et høringssvar, at Metoden ikke er objektiv, idet der i kravet om objektivitet ligger, at tariffen skal være stabil og forudsigelig med henblik på, at tariffens modtager skal have mulighed for at planlægge sine aktiviteter uden frygt for pludselige ændringer. Der henvises ligeledes i den forbindelse til, at Metoden ikke indeholder en beskrivelse af, hvordan tarifferne justeres over tid.

Det anføres endvidere i samme høringssvar, at tarifferne medfører en kollektivering af omkostningerne og en manglende opfyldelse af kravet om omkostningsægthed, hvis ældre anlæg, som næsten er afbetalte, skal tilføres omkostninger relateret til tilslutning af nyere anlæg. Derudover anføres det, at gasforsyningsloven ikke sonderer mellem tilslutning på distributions- og transmissionsniveau, hvorfor de samme omkostningsprincipper skal være gældende for begge, og at metoden forskelsbehandler mellem naturgasproducenter og bionaturgasproducenter.

Et enkelt høringssvar henviser til Gasforsyningslovens § 41, stk. 2.

Det fremgår af Gasforsyningslovens § 41, at:

§ 41. Hvis Forsyningstilsynet finder, at priser og betingelser må anses at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser og betingelser.

Stk. 2. Finder Forsyningstilsynet, at priser, betingelser eller aftaler må anses for at give en miljømæssig eller samfundsøkonomisk uhensigtsmæssig anvendelse af energi, kan tilsynet, efter at forhandlinger med de berørte parter har fundet sted, give påbud om ændring heraf.

Evida har i sit høringssvar forholdt sig til problemstillingen og angiver, at Metoden ikke medfører en miljømæssig eller samfundsøkonomisk uhensigtsmæssig anvendelse af energi. Evida skriver videre i høringssvaret, at Evida anerkender, at der politisk og regulatorisk kan være behov for en helhedsorienteret tilgang til energisektoren og klimapolitiske målsætninger, men at dette ikke medfører, at Forsyningstilsynet ikke kan godkende den af Evida anmeldte metode.

SÆRLIGE HJEMMELSPROBLEMATIKKER I GASFORORDNINGEN

Det følger af et høringssvar, at det ikke fremgår, hvordan Evida eller Forsyningstilsynet har forholdt sig til kravene i Gasforordningens artikel 17, herunder at omkostningerne svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger. Det bemærkes videre, at Evida er eneste netoperatør i Danmark, hvorfor det er endnu mere vigtigt, at omkostningerne er udtryk for en effektiv drift af distributionssystemet.

Det anføres derudover i høringssvaret, at tariffen betyder, at bionaturgasproducenterne går fra ikke at skulle betale tarif til at betale så høj en tarif, at der ikke er nogen fortjeneste ved produktion af bionaturgas, hvorfor biogasproducenterne ikke vil opnå et rimeligt investeringsafkast.

Evida anfører i sit høringssvar, at det fremgår af gasforsyningslovens § 37 a, stk. 1, at priser for ydelser fra distributionsselskaberne fastsættes i overensstemmelse med en indtægtsramme, og at Forsyningstilsynet fastsætter årlige indtægtsrammer for distributionsselskaberne med henblik på dækning af omkostninger ved en effektiv drift af aktiverne og forrentning af kapital.

Evida gør i sit høringssvar gældende, at effektivitet behandles i relation til indtægtsrammereguleringen, hvorfor det ikke er relevant i relation til godkendelsen af Metoden.

Evida gør endvidere gældende, at spørgsmålet om et rimeligt investeringsafkast skal ses i relation til netoperatøren og ikke brugerne af systemet.

Der henvises i et høringssvar til Gasforordningens artikel 20, stk. 1. Det anføres i den forbindelse, at systemoperatører er forpligtede til at sikre, at vedvarende gas kan komme på nettet med uafbrydelig kapacitet, og at Metoden vil kunne virke som hindring for netadgangen grundet størrelsen på tarifferne. Det anføres endvidere, at systemoperatørerne bl.a. skal sikre investeringer i nettet, der muliggør tilbagegående strømme fra distributionssystemet til transmissionssystemet, og at det deri ligger implicit, at disse investeringer ikke skal afholdes af de vedvarende gasproducenter selv.

Evida redegør i sit høringssvar, Gasforordningens artikel 20 hører under Afdeling 3. Drift af transmissions-, naturgaslager-, LNG- og brintterminalsystemet. Gasforordningens Afdeling 4. Drift af distributionssystemet indeholder bl.a. artikel 36 om uafbrydelig kapacitet til vedvarende gas og kulstoffattig gas i distributionssystemet. Gasforordningens artikel 36 anses at være gældende for Evida som distributionsselskab.

Evida redegør videre, at Gasforordningens artikel 36 anses at vedrøre udviklingsplaner, samarbejdet mellem transmissions- og distributionssystemet samt etableringen af tilbageførelsesanlæg, som hører til transmissionssystemet i Danmark, og at Gasforordningens artikel 36 således vurderes at vedrøre kapaciteten i systemet. Evida bestrider i sit høringssvar, at Evidas tariffer kan anses at være en hindring for markedsadgang og kapacitet i den henseende.

OMKOSTNINGSSTRUKTUREN

Flere høringssvar støtter generelt en tarifmodel, hvor der tages hensyn til, at brugerne af distributionssystemet også betaler for de omkostninger, som brugen heraf giver anledning til.

Et af høringssvarene efterspørger en nærmere specificering af omkostningsstrukturen bag fastsættelsen af tarifferne. Det foreslås i høringssvaret som alternativ, at biogasselskaberne fik mulighed for selv at komprimere gassen ud fra gældende standarder, med tilsvarende nedsættelse af tariffbetalingen. Det anføres videre, at en uddybning af omkostningsstrukturen ville medføre en mulighed for at vurdere, om alternative kompressionsmuligheder eller lignende initiativer kunne være billigere og dermed bedre samfundsøkonomisk set.

Det bemærkes i et af høringssvarene, at Evida som monopolvirksomhed på gasdistributionssystemet har et stort ansvar for, at den politiske aftale om udfasning af gas fra 2022 og målsætningen om 100 pct. biogas i systemet bliver efterlevet, herunder sikrer, at biogasproducenterne og andre virksomheder har klarhed om deres nuværende og fremtidige investeringer.

Der opfordres i høringssvaret derfor til, at Evida udarbejder en tarifprognose fem år ud i tid. Formålet hermed er tydelighed og transparens omkring fremtidige tariffer. Prognosen bør indeholde alle tarifelementer for at skabe den nødvendige transparens til markedet om tarifniveauerne for fremtiden. Det vil især være relevant for de producentrelaterede tariffer, der er baseret på forudsætningen om, at gassen vender til at være opstrøms, da der er behov for komprimering af gassen til transmissionssystemet. Evida opfordres til at monitorere dette behov tæt og samtidig opdatere tarifprognoserne, så tarifferne er tilpasset til behovet. Et af høringssvarene efterspørger derudover data for antal og andel af forbrug af de præsenterede arketyper, herunder kogekunderne.

Det anføres i et høringssvar, at der er stor bekymring over, at det bliver dyrere at have gasanlæg til at stå til rådighed med regulerbar elproduktion, der er nødvendig for at opretholde den høje elforsyningssikkerhed i Danmark. Det anføres videre, at det er forudsigteligt med en tariffstigning for nogen ved en sammenlægning, men at det ikke er indlysende, at Evida ikke kan udnytte stordriftsfordele og udbrede driftserfaringer fra Evida Nord A/S til at reducere de samlede tariffer til gavn for alle kunder.

Evida angiver i sit høringssvar, at Forsyningstilsynet skal godkende metoden for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet, herunder metoden for omkostningsfordelingen, men at de egentlige tarifsatser ikke er en del af godkendelsen.

Det er Evidas vurdering, at komprimering foretaget af producenterne ved producenternes indfødningspunkt ikke vil resultere i en lavere omkostning for producenterne som kundegruppe, og at den vil medføre en mindre effektiv drift af distributionssystemet.

Evida anfører videre, at i forhold til bl.a. komprimering af gassen, så er dette en del af Evidas drift og vedligehold af distributionssystemet. Det er således ikke hensigtsmæssigt at opdele denne aktivitet til udlicitering til tredjepart, der også er bruger af systemet, idet hele distributionssystemet er opbygget på den måde, at komprimering ikke foregår lokalt ude ved biogasproducenterne. En ændring heraf vil således medføre behov for ombygning af distributionssystemet, hvilket må forventes at betyde yderligere omkostninger hertil.

Evida angiver videre i høringssvaret, at Evida er bevidst om sin status som monopolvirksomhed for gasdistributionssystemet. Evida er endvidere bevidst om, at energisystemet er i gang med en stor udvikling med omstilling til vedvarende energi, hvor gas spiller en vigtig rolle nu og i fremtiden. De seneste år har der været mange ændringer i gassystemet bl.a. med tilkobling af biogasanlæg og ændret forbrugsmønstre. Derfor er Evida også i gang med at ændre tarifmodellen bag, så Danmark også i fremtiden har et grønt og sikkert gassystem med høj forsyningssikkerhed.

ØVRIGE FORHOLD

Det anføres i nogle høringssvar, at Metoden medfører en urimelig økonomisk byrde for producenterne, og at der er tale om dobbelttarifiering på distributions- og transmissionsniveau.

Der henvises endvidere i nogle høringssvar til Energistyrelsens skrivelse af 22. november 2016, hvor en fremtidig nedsættelse af støtten til bionaturgasproducenter nævnes. Det anføres i den forbindelse, at Metoden medfører, at årsagen til at nedsætte støtten i 2016 ikke længere findes, og at producenterne vil ende med at betale "dobbelt" i form af mistet støtte og de tariffer, som de vil skulle betale i overensstemmelse med Metoden. Det anføres videre, at bionaturgasproducenternes mulighed for at generere indtægt grundlæggende hænger sammen med det forhold, at de fleste bionaturgasproducenter modtager statsstøtte.

Det anføres i et høringssvar, at der er tale om ulovlig statsstøtte, idet tarifferne alene pålægges bionaturgasproducenterne og ikke naturgasproducenterne som følge af, at alene bionaturgas-producenterne er tilkoblet distributionssystemet.

Det anføres i et høringssvar, at en godkendelse af Evidas metode vil være en indskrænkning af bionaturgasproducenternes virksomhed og kommercielle udfoldelsesrum i en så gennemgribende og afgørende grad, at indgrebet skal karakteriseres som værende ekspropriativt.

Det anføres endvidere, at en godkendelse vil være i strid med det juridiske princip om berettigede forventninger, som skal beskytte mod pludselige, uventede politiske ændringer. Det bemærkes i den forbindelse, at bionaturgasproducenterne har indrettet sig på at kunne modtage statsstøtte.

Evida redegør i sit høringssvar, at den anmeldte metode er fastsat på baggrund af de omkostninger, der er forbundet med distributionssystemet, herunder i relation til de producentvendte tarifelementer. Evida kan alene forholde sig til fastsættelsen af tarifferne for brug af distributionssystemet, mens tarifiering på transmissionsniveau overlades til Energinet. Evida bestrider i høringssvaret, at Energistyrelsens skrivelse fra 2016 om en fremtidig nedsættelse af støtten medfører, at Evida ikke kan fastsætte en ny metode for

beregning af tariffer, herunder fastsætte en producentvendt tarif. I forhold til støtteordninger til bionaturgassen bemærker Evida i høringssvaret, at det er forhold, der ikke anses at have nogen indvirkning på godkendelsesmulighederne for den af Evida anmeldte metode. Der er tale om eksterne støtteordninger, som Evida ikke har nogen indflydelse på. Det er således et forhold mellem bionaturgasproducenterne og øvrige myndigheder.

Evida bemærker videre i høringssvaret, at Evida alene tilslutter bionaturgasproducenter til distributionssystemet. Evidas metode forholder sig alene til de omkostninger, der findes inden for Evidas drift af distributionssystemet. Evida har som udgangspunkt ikke omkostninger til komprimering og indfødnings af naturgas, idet naturgassen kommer ind i distributionssystemet fra højere tryk. Evida redegør, at omkostninger, der afledes af, at gassen transporteres "nedad" i systemet, betales af aftagerne, idet gassen her kommer ind i distributionssystemet med henblik på at forsyne aftagerne og at dette vil gøre sig gældende, uagtet om det er bionaturgas eller naturgas, der forvarmes fra fordelingsnet til distributionsnet. Evida bestrider i høringssvaret, at der skulle være tale om ulovlig statsstøtte til sort gas.

Evidas bestrider i sit høringssvar, at en godkendelse af Evidas metode kan anses som værende at sammenligne med ekspropriation. Evida bestrider endvidere, at bionaturgasproducenterne kan anses at have en berettiget forventning til ikke at skulle betale nogen tarif for brugen af distributionssystemet.

I afsnittet "Begrundelse" i denne afgørelse forholder Forsyningstilsynet sig til de afgivne høringssvar.

Retsgrundlag

Bekendtgørelse af lov om gasforsyning nr. 1100 af 16. august 2023 (gasforsyningsloven)

Gasforsyningslovens definerer nogle begreber, der er relevante for denne afgørelse.

§ 6, stk. 1, nr. 7) Distributionssystem: Lavtryksledninger med tilhørende nødvendige anlæg til transport af gas med behørig gaskvalitet, men ikke bygasnet.

Nr. 26) System: Alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter.

Nr. 28) Systembruger: Enhver fysisk eller juridisk person, der forsyner eller forsynes fra et system.

Gasdistributionsselskaberne skal stille deres ydelser til rådighed på de vilkår, som fremgår af gasforsyningsloven.

§ 8, stk. 1. Bevillingspligtige selskaber og Energinet skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

Gasforsyningselskaberne skal endvidere fastsætte deres priser under hensyntagen til gasforsyningslovens § 37.

§ 37, stk. 1. Priser for ydelser fra distributionsselskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til.

Gasdistributionsselskaberne skal udarbejde og offentliggøre metoder for prisfastsættelse af deres ydelser. Metoderne skal anmeldes og godkendes af Forsyningstilsynet, inden metoderne må anvendes af gasdistributionsselskaberne. Formålet med godkendelserne er at sikre, at metoderne og prisfastsættelsen er i overensstemmelse med gasforsyningslovens regler.

§ 36 a, stk. 1. Priser og betingelser for anvendelse af transmissionssystemer og distributionssystemer samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissionsselskaber, transmissionssystemejere, systemoperatører og distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Ifølge gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4, skal anlægsejer betale for omkostninger, der er direkte henførbare til tilslutningen samt efterfølgende driftsomkostninger. Øvrige omkostninger, herunder til etablering og ændringer, afholder det relevante netselskab, hvilket i praksis vil sige Evida.

§ 35

[...]

Stk. 4. Ejeren af opgraderingsanlægget skal afholde de direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen til det anviste tilslutningspunkt efter stk. 2 samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Øvrige omkostninger, herunder til etablering og ændringer, afholdes af distributionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører distributionssystemet, eller af transmissionsselskabet eller transmissionssystemejeren og systemoperatøren, hvis omkostningerne vedrører transmissionssystemet.

EU-forordning 2024/1789 af 13. juni 2024 om de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (Gasforordningen)

Det følger af Gasforordningens artikel 17, stk. 1, at tariffer eller metoder til beregning af disse, som transmissionsoperatører anvender, og som er godkendt af den regulerende myndighed (i Danmark) Forsyningstilsynet, skal være gennemsigte, tilgodese behovet for systemintegritet og forbedring heraf og afspejle de faktiske omkostninger. Det samme gælder for tariffer, der er offentliggjort i medfør af artikel 31, stk. 1, i EU-direktiv 2024/1788 af den 13. juni 2024 om fælles regler for de indre markeder for vedvarende gas, naturgas og brint (artikel 31, stk. 1, er i dansk ret udmøntet i gasforsyningslovens §§ 18 og 36 a, stk. 1).

Det vil sige, at Forordningens artikel 17 også gælder for tariffer for tredjepartsadgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, der gælder alle kunder, herunder forsyningsvirksomheder, og som anvendes objektivt og uden at diskriminere mellem systembrugere.

Artikel 17, stk. 1. De tariffer eller metoder til beregning af disse, som transmissions-systemoperatører anvender, og som er godkendt af de regulerende myndigheder i medfør af artikel 78, stk. 7, i direktiv (EU) 2024/1788, samt de tariffer, der er offentliggjort i medfør af artikel 31, stk. 1, i nævnte direktiv, skal være gennemsigtige, tilgodese behovet for systemintegritet og forbedring deraf og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt sådanne omkostninger svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger og er gennemsigtige, samtidig med at de giver et rimeligt investeringsafkast. Tarifferne eller metoderne til beregning af disse skal anvendes på en ikkediskriminerende måde.

Gasforordningen er optrykt i EU-tidende den 15. juli 2024 og er trådt i kraft på tyendedagen derefter. Gasforordningens artikel 17 finder anvendelse pr. 5. februar 2025.

Artikel 89, stk. 1. Denne forordning træder i kraft på tyendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den finder anvendelse fra den 5. februar 2025.

Lovforslag L 182 fremsat den 2. maj 2012 om ændring af gasforsyningsloven

Ifølge lovbemærkningerne til gasforsyningsloven skal omkostninger til netforstærkning og netudbygning dækkes af netselskabets tariffer.

"Omkostninger til eventuel netforstærkning og netudbygning af naturgasnettet som følge af nettilslutningen af et opgraderingsanlæg påhviler det tilsluttende selskab, og omkostninger dækkes gennem selskabets tariffer".

Energiklagenævnets afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24)

Energiklagenævnet har truffet afgørelse om principperne for metodegodkendelse af distributionstariffer, jf. afgørelse af 17. marts 2008, j.nr. 31-24:

"Energiklagenævnets bemærkninger:
(...)

Det fremgår af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, at distributionstarifferne skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

"Omkostninger" må forstås som samtlige omkostninger ved etablering og drift af det samlede distributionsnet, såvel direkte og indirekte henførbare omkostninger som ikke-henførbare omkostninger.

Af de almindelige bemærkninger til naturgasforsyningsloven fremgår, at distributions-tarifferne skal fastsættes, så omkostningerne ved nettet fordeles uafhængig af transportafstand, og tarifferne skal være omkostningsægte over for de enkelte brugere af nettet i den forstand, at den enkelte bruger af distributionsnettet som minimum kommer til at bære de omkostninger, der direkte kan henføres til brugeren.

Energiklagenævnet finder på baggrund heraf, at naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, skal forstås sådan, at distributionstariffen skal fastsættes således, at den enkelte bruger som minimum kommer til at bære de direkte henførbare omkostninger i form af omkostninger til gasmåling, afregning og tilsyn med forbrugernes gasinstallationer samt omkostningerne til de enkelte forbrugeres stikledninger.

(...)

Derudover er det et krav, at omkostningerne ved nettet fordeles uafhængigt af transportafstand ("frimærke-princippet").

Dette betyder efter Energiklagenavnets opfattelse, at der ikke kan fastsættes en distributionsafgift, der er forskellig for brugere eller grupper af brugere afhængigt af, hvor i nettet de er tilsluttet.

Distributions-selskabets net må i den forbindelse forstås som et samlet net. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at de enkelte Kunder eller Kundegrupper har været hinandens forudsætninger i opbygningen af distributionsnettet.

En fastsættelse af distributionstarifferne efter en metode, hvor investeringerne i rør up-stream fra en forgrening betales pro rata efter gasforbrugene i forgreningspunktet, som foreslået af klagerne, vil efter Energiklagenavnets opfattelse i praksis medføre, at de enkelte brugere eller brugergrupper fordelt på størrelse vil komme til at dække omkostningerne alt efter hvor i nettet, de er tilkøbet, og vil dermed være i strid med "frimærke-princippet".

Forarbejderne indeholder derudover ikke nærmere fortolkningsbidrag til, hvorledes de omkostninger, der ikke er direkte henførbare, skal fordeles.

Det fremgår af aftalen af 22. marts 2000 mellem regeringen og et flertal i folketinget, jf. bilag 1 til lovforslag nr. nr. 239 af 29. marts 2000 om naturgasforsyning, at tariffen skal differentieres efter, hvorledes systemet belastes.

Energiklagenævnet finder herefter, at en distributionstarif, der fastsættes efter forbrug, og hvor der samtidig tages hensyn til, at et stigende forbrug vil medføre faldende

transportomkostninger pr. transporteret m³ naturgas, ikke er i strid med naturgasforsynings-lovens § 37, stk. 2.

(...)

Energiklagenævnet finder endvidere, at distributionstariffen, der er fastsat som en blok-tarif, der er ens for de enkelte forbrugere med samme forbrug, og hvor forskellen i distributionstariffens størrelse mellem de forskellige forbrugergrupper er velbegrun-det i bedre udnyttelse af systemet, jf. ovenfor, ikke kan anses for diskriminerende.

Energiklagenævnet finder yderligere, at distributionstariffen er rimelig og fastsat efter objektive kriterier. Energiklagenævnet lægger herved vægt på, at samtlige tilsluttede forbrugere og brugere bidrager til den fælles betaling af systemets drift og vedligeholdelse samt afdrag og forrentning af de gennemførte investeringer ud over de direkte henførbare omkostninger, samt på at distributionsselskabets net er et samlet system, hvor en række drifts- og kapitalomkostninger ikke kan henføres til de enkelte forbrugere eller grupper af forbrugere.

Forsyningstilsynets begrundelse for afgørelsen

Denne sag drejer sig om godkendelse af Evidas anmeldte Metode for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet, jf. gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1.

Afgørelsen er truffet i medfør af gasforsyningslovens § 36 a, stk. 1, jf. § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1.

Forsyningstilsynet godkender ved nærværende afgørelse Evidas Metode. Evidas får dermed som part i sagen fuldt ud medhold.

Forsyningstilsynet skal påse, at metoder for beregning af priser, såsom Metoden, fastlægges i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, hvorefter priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital, jf. stk. 1. Det følger derudover af bestemmelsens stk. 2, at priserne skal fastsættes efter *rimelige, objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier*, i forhold til hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til (omkostningsægthed).

Gasforordningen er optrykt i EU-tidende den 15. juli 2024 og er trådt i kraft på tyvendagen derefter. Gasforordningens artikel 17 finder anvendelse pr. 5. februar 2025, jf. Gasforordningens artikel 89, stk. 1, dvs. godt en måned efter, at Metoden finder anvendelse fra.

Hertil kommer, at Gasforordningens artikel 17 ligeledes indeholder materielle kriterier af relevans for, om Metoden kan godkendes. Forsyningstilsynet har på den baggrund vurderet metodens overensstemmelse med Gasforordningens artikel 17, stk. 1.

Ifølge artikel 17, stk. 1, skal tariffer være gennemsigtige, tilgodese behovet for systemintegritet og forbedring deraf og afspejle de faktiske omkostninger, for så vidt sådanne omkostninger svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger og er gennemsigtige, samtidig med at de giver et rimeligt investeringsafkast. Tarifferne eller metoderne til beregning af disse skal anvendes på en ikkediskriminerende måde.

Overordnet set indeholder gasforsyningslovens § 37, stk. 2 og Gasforordningens artikel 17, stk. 1, således de samme materielle kriterier af relevans for, hvorvidt Metoden kan godkendes.

Forsyningstilsynet bemærker, at visse kriterier som indeholdt i artikel 17, stk. 1, opfyldes som led i indtægtsrammereguleringen efter gasforsyningslovens § 37 a. Forsyningstilsynet fastsætter efter gasforsyningslovens § 37 a, stk. 1, 2. pkt., indtægtsrammen med henblik på at dække distributionsselskabernes (i praksis Evidas) omkostninger ved en effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af kapital. På den baggrund, er omkostningseffektivitet og investeringsafkast ikke vurderet særskilt i nærværende afgørelse. Forsyningstilsynet kan i forlængelse heraf henvise til, at det i et høringssvar modtaget i høringsperioden i forbindelse med den offentlige høring over udkast til denne afgørelse, blev gjort gældende, at Metoden er i strid med artikel 17, stk. 1, og kravet om, at Metoden skal muliggøre et rimeligt investeringsafkast for biogasproducenterne. Forsyningstilsynet vurderer, at spørgsmålet om et rimeligt investeringsafkast i artikel 17, stk. 1, skal ses i relation til brugerne af netoperatøren og ikke brugerne af systemet, jf. sætningens begyndelse ” [...] for så vidt sådanne omkostninger svarer til en effektiv og strukturelt sammenlignelig netoperatørs omkostninger [...] ”.

Afgrænsning af og forudsætning for afgørelsen

Forsyningstilsynet skal ikke godkende eller tage stilling til størrelsen af omkostningsgrundlaget for Metoden. Forsyningstilsynet foretager dermed ikke en omkostningsvurdering ved denne afgørelse. Forsyningstilsynet skal dermed udelukkende godkende Metoden, der anvendes til beregning af priser for distributionstariferingen.

Forsyningstilsynet har i sin afgørelse ikke taget stilling til Metodebeskrivelsen samt de yderligere beskrivelser af Metoden, som Evida efterfølgende har sendt til Forsyningstilsynet. Det betyder, at Forsyningstilsynet med denne afgørelse udelukkende godkender Metoden dateret den 18. september 2024.

Forsyningstilsynet bemærker videre, at tilsynet d.d. har truffet afgørelse om at give Evida undtagelse fra at anvende tarifrabatter ved indfødning af vedvarende gasser til naturgasnettet i henhold til Gasforordningen (j.nr. 24/01490). Forsyningstilsynet har derfor ikke taget stilling til anvendelsen af forordningens artikel 18 i denne afgørelse.

Det er en forudsætning for Forsyningstilsynets godkendelse af Metoden, at sammenlægningen af de tre distributionsområder Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et samlet selskab sker som planlagt med virkning pr. 1. januar 2025, dvs. på samme tidspunkt, som Metoden er anmeldt til at gælde fra. Tilsynets vurdering af Metoden i det følgende er således baseret på denne forudsætning, dvs. med de tre nuværende Evida-gasdistributionsselskaber vurderet som en helhed.

Harmonisering af tarifferne

Evida ønsker med den anmeldte Metode at harmonisere tarifferne på tværs af de tre tidligere distributionsområder som følge af den planlagte sammenlægning af Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et enkelt selskab. Dette følger af Metodens kapitel 2, §§ 3-4.

Det betyder, at kundernes geografiske forhold ikke indgår som et evalueringskriterie i forbindelse med tariferingen, og at alle kunderne således tariferes på lige fod uanset kundernes geografisk placering.

Det betyder ligeledes, at en kunde eller kundegruppe i et delnet kan komme til at dække omkostningerne for en tarifbaseret aktivitet i et andet delnet uanset kundens geografiske placering. Det betyder omvendt også, at en kunde eller kundegruppe ikke belastes af deres geografiske placering.

Der henvises til afsnittet Harmoniserede tariffer – "frimærkeprincippet" på side 7 ovenfor i sagsfremstillingen, hvor der er redegjort nærmere for Evidas argumentation i relation til ovenstående og til spørgsmålet om, hvad der udgør et distributionssystem.

I medfør af gasforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 26, er et system:

"Alle transmissionssystemer, distributionssystemer, LNG-faciliteter eller lagerfaciliteter, som ejes eller drives af et gasselskab, herunder linepack og selskabets eller tilknyttede selskabers tilknyttede faciliteter, som leverer hjælpefunktioner, der er nødvendige for at give adgang til transmission, distribution og LNG. De enkelte dele af systemet afgrænses over for hinanden ved brug af balanceringszoner og sammenkoblingspunkter."

Forsyningstilsynet fortolker § 6, stk. 1, nr. 26, sådan, at et samlet system godt kan bestå af flere delnet, som ikke kun er bundet er sammen på distributionsniveau, men som også kan være bundet sammen af hjælpefunktioner, f.eks. tilbageførelsesanlæg på transmissionsniveau, der har til formål at forbinde gasdistributionssystemet med gastransmissionssystemet.

Evida begrundet dertil en harmonisering af tarifferne med, at forskellige tariffer vil medføre en væsentligt forøget kompleksitet samt forøgede administrative opgaver og dermed øgede omkostninger til ugunst for kunderne hos Evida.

Evida begrundet dertil harmoniseringen af tarifferne med, at formålet med konsolideringen Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et enkelt selskab vil blive til sidesat, hvis en harmonisering af tarifferne ikke gennemføres.

"Frimærkeprincippet"

Energiklagenævnet tog stilling til "frimærkeprincippet" i afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24). Her blev det fastslået, at hvis tariffen ellers er rimelig og fastsat efter objektive kriterier, så lægger Energiklagenævnet vægt på, at samtlige tilsluttede forbrugere og brugere bidrager til den fælles betaling af systemets drift og vedligeholdelse ud over de direkte henførbare omkostninger, samt på, at distributionsselskabet er et samlet system, hvor en række drifts- og kapitalomkostninger ikke kan henføres til de enkelte forbrugere eller grupper af forbrugere.

Forsyningstilsynet anerkender, at Energiklagenævnets afgørelse fra 17. marts 2008 er af ældre dato, og at gassystemet er et andet i dag; tilsynet er ikke bekendt med nyere nævnspraksis om tariffer på gasdistributionsniveau.

Dog har Forsyningstilsynet efter 2008 – på elområdet – taget stilling til tarifmetoder, som indebar prisdifferentierede priser, senest i en afgørelse truffet den 20. marts 2020 (jr. nr. 19/14526). Her tog Forsyningstilsynet stilling til, hvorvidt prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning kunne godkendes. Afgørelsen blev truffet på baggrund af elforsyningslovens § 73, stk. 1, 3. pkt. Forsyningstilsynets praktiserer bestemmelsen således at "særlige tilfælde" (dvs. "særlige tilfælde", hvor prisdifferentiering på baggrund af geografisk afgrænsning kan godkendes) kan være i tilfælde af sammenlægning af to geografisk adskilte forsyningsområder i forbindelse med, at netvirksomheder fusionerer, hvis prisforskellen ved en ny fælles tarif er markant i forhold til den tidligere gældende tarif for det pågældende forsyningsområde. I en sådan situation kan Forsyningstilsynet tillade, at der i en overgangsperiode på op til tre år opretholdes geografisk differentierede priser med det formål over tid at udligne den markante forskel i tarifferne.

Forsyningstilsynet vurderer, at man kan drage en parallel fra denne afgørelse på elområdet til gasområdet. Tilsynet vurderer i forlængelse heraf, at udgangspunktet således må være, at ved en sammenlægning af to forsyningsområder, skal der anvendes de samme tariffer.

Ved Forsyningstilsynets afgørelse, lægger tilsynet særlig vægt på, at hele formålet med konsolideringen af Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et enkelt selskab vil blive tilsidesat, hvis en harmonisering af tarifferne ikke kan gennemføres. Det er dermed en forudsætning for Forsyningstilsynets godkendelse af en harmonisering af tarifferne, som angivet i Metodens §§ 3 og 4, at sammenlægningen af de tre distributionsområder Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et samlet selskab sker som planlagt pr. 1. januar 2025, dvs. på samme tidspunkt, som Metoden er anmeldt til at gælde fra.

Forsyningstilsynet lægger hertil særlig vægt på, at forskellige tariffer vil medføre en væsentligt forøget kompleksitet samt forøgede administrative opgaver og dermed øgede omkostninger til ugunst for kunderne hos Evida.

Forsyningstilsynet har ligeså lagt vægt på, at et samlet system godt kan bestå af flere delnet, der bindes sammen både på distributionsniveau og transmissionsniveau. Forsyningstilsynet har dertil lagt vægt på, at Evida Syd inden sammenlægningen af Evidakoncernen også vil bestå af flere områder, som ikke nødvendigvis er bundet sammen på distributionsniveau, men som forsynes via forskellige tilkoblinger på transmissionssystemet, hvilket ikke har givet anledning til at anse Evida Syd for flere afskilte distributionsområder og anvende forskellige tariffer.

På baggrund af ovenstående finder Forsyningstilsynet, at en harmonisering af tarifferne som led i sammenlægningen af Evida Nord A/S, Evida Syd A/S og Evida Fyn A/S til et enkelt selskab, er i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1.

På denne baggrund godkender Forsyningstilsynet harmoniseringen af tarifferne i Metoden.

De enkelte tarifelementer i Metoden

Forsyningstilsynet vurderer generelt, at det med opgørelsen over omkostningsarterne, som Evida har anmeldt til Forsyningstilsynet den 18. september 2024, som et element i Metoden, og som er beskrevet ovenfor i sagsfremstillingen ved Tabel 4, at Metoden er i overensstemmelse med kriteriet om gennemsigtighed, som fastsat i gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1, når det gælder hvad der er indeholdt i Metodens enkelte tarifelementer, og hvordan tarifieringen af disse omkostninger sker hos de enkelte kundegrupper.

Den aftagervendte målerbetaling, volumentarif og systemtarif er beskrevet i Metodens §§ 6-15, og det fremgår af § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, og § 12, stk. 1, hvilke omkostningsarter der er indeholdt i henholdsvis målerbetalingen, volumen- og systemtariffen.

Forsyningstilsynet har modtaget en række høringsvar fra private borgere, der omhandler distributionstariffernes omfang for såkaldte "kogekunder", som behandles under kundekategorien små ikke-fjernaflæste kunder i Metoden.

Forsyningstilsynet har i afgørelsen lagt til grund, at Metoden i det væsentligste tariferer kunderne baseret på omkostninger til drift og vedligehold af systemet, og kun i mindre grad baseret på kundernes forbrug, som alle kundegrupper, der benytter systemet, skal bidrage til via tarifferne.

Evida har dertil oplyst i høringsvaret dateret den 14. oktober 2024, at Evidas omkostninger til at drive og vedligeholde distributionssystemet er faste og uafhængige af, om der bliver brugt meget eller lidt gas og at dette er baggrunden for, at alle, der bruger distributionssystemet, skal være med til at betale de omkostninger. Evida oplyser, at der ikke er væsentlig forskel på omkostningen, om man anvender gas til at opvarme sit hus eller kun til madlavning ("kogekunde").

Forsyningstilsynet lægger på den baggrund til grund, at "kogekunder" ikke tidligere er blevet tariferet for alle de omkostninger, som de har givet anledning til ved deres brug af distributionssystemet, og at tarifferne med Metoden er blevet omkostningsægte, idet alle kunder, inklusive "kogekunder", på lige fod skal bidrage til omkostningerne forbundet med brugen af systemet. Tilsynet lægger herved vægt på, at "kogekunder" giver lige så meget anledning til omkostningerne som øvrige kundekategorier under aftagerbegrebet i Metoden.

Forsyningstilsynet anerkender, at Evida for visse omkostningsarter, som ikke kan henføres direkte til en kundegruppe, har benyttet et skøn til at fordele omkostningsarterne ud på de relevante tarifelementer. Forsyningstilsynet har herved lagt til grund, at omkostningsarterne under hvert enkelt tarifelement er henførbare til den enkelte kundegruppe, og at de omkostningsarter, der ikke kan fordeles direkte til den enkelte kundegruppe, henføres til det relevante tarifelement i Metoden.

Der henvises til afsnittet "Øvrige bemærkninger" nedenfor.

Forsyningstilsynet gør opmærksom på, at Forsyningstilsynet er i gang med at sagsbehandle Evidas metode for beregning af priser, der indeholder vilkårene for afkobling, herunder metoden for beregning af afkoblingsgebyret (tilsynets j.nr. 23/02617). Vilkaarne er således fastsat i henhold til bestemmelserne herom i gasforsyningsloven, som Forsyningstilsynet godkender metoderne på baggrund af.

I det følgende har Forsyningstilsynet vurderet de enkelte tarifelementer ud fra de materielle kriterier, der har betydning for, om Metoden kan godkendes.

1. Aftagervendte Tarifelementer

Metoden indeholder blandt andet en anmeldelse af aftagervendte tarifelementer, herunder en volumentarif, en systemtarif og en metode for målerbetaling.

Aftagervendt volumentarif

Metoden ændrer strukturen for den nuværende volumentarif, således at volumentariffen baseres på en flad sats pr. Nm³ gasforbrug frem for den nuværende bloktarif.

Grunden til, at Evida ønsker at indføre en volumentarif med en flad sats pr. Nm³ gasforbrug skyldes, at omkostningen pr. Nm³ gasforbrug hverken øges eller reduceres ved stigende gasforbrug, men holdes stabil uagtet forbrugsmængden. Evida anmelder derfor med Metoden en volumentarif, hvor satsen pr. Nm³ gasforbrug er uændret, uanset Aftagerens gasforbrug.

Evida vurderer hertil, at introduktionen af et yderligere tarifelement i form af systemtariffen vil sikre, at de faste omkostninger afledt af aftagerens tilkobling eller størrelse på kapacitetsbehov er dækket, hvorfor logikken med en blokstruktur ikke længere findes nødvendig. Ændringen af strukturen på volumentariffen skal derfor ikke ses isoleret, men i stedet i sammenhæng med systemtariffen i den ny tarifstruktur i Metoden.

Forsyningstilsynet vurderer ændringen som værende rimelig, objektiv, gennemsigtig ikke-diskriminerende og omkostningsægte, idet volumentariffen fortsat dækker de direkte henførbare omkostninger til transport af gassen samt en andel af Evidas faste omkostninger, hvor transporten af gassen vurderes som værende en rimelig fordelingsnøgle, idet selve transporten af gas også forventes at være relateret til dele af Evidas faste omkostninger.

På den baggrund godkender Forsyningstilsynet Metodens kapitel 4 om en aftagervendt volumentarif.

Aftagervendt systemtarif

Evida har med Metoden anmeldt en aftagervendt systemtarif. Hvor volumentariffen har et sekundært mål i at sikre, at de marginale, variable omkostninger til transport af gassen bliver opkrævet på omkostningsægte vis, er formålet med systemtariffen særligt at fordele de faste omkostninger, som forbindes med at drive og stille distributionssystemet til rådighed for systemets aftagere.

Systemtariffen består af to dele: 1) en grundpris, og 2) et kapacitetsafhængigt element.

Systemtariffen opbygges således som en betaling, der bygger på en fast grundpris og et kapacitetsafhængigt element, der er variabel efter aftagerens årlige, maksimale kapacitetsbehov.

Fastsættelsen af kapacitetsbehovet vil variere mellem typen af aftagere baseret på tilgængeligheden af måling på aftageren samt aftagerens belastning af systemet.

Systemtariffens grundpris

Evida begrundet systemtariffens faste grundpris med, at grundprisen vil være relateret til de omkostninger, som forbindes med at drive distributionssystemet uagtet størrelsen på den enkelte aftager.

Det vil sige, at en række omkostninger forbundet med IT-systemer, administration og myndighedsbetjening ikke vurderes at have en entydig omkostningsdriver og derfor ikke vurderes at være omkostningsægte at opkræve gennem størrelsen på aftagerens forbrug eller kapacitet.

Derfor indføres en grundpris på systemtariffen, som belaster alle aftagerne ligeligt.

Størrelsen på den faste del af systemtariffen er afledt af summen af de faste omkostninger samt antallet af aftagere i distributionssystemet.

Den faste grundpris i systemtariffen vil således have én fast sats pr. tilkobling og vil derfor ikke være variabel efter størrelsen på tilkoblingen.

Evida oplyser, at den ligelige fordeling på tværs af alle aftagere skyldes, at der ikke er fundet belæg for, at en specifik type af aftagere giver yderligere anledning til de pågældende omkostningskategorier end andre.

Systemtariffens kapacitetsafhængige element

Evida begrundet systemtariffens kapacitetsafhængige element med, at en stor andel af Evidas omkostninger primært afledes af løbende at stille distributionssystemet til rådighed for systemets aftagere.

Disse omkostninger er afledt af de størrelser kapacitet, som distributionssystemet er dimensioneret efter, uagtet størrelsen på aftagernes forbrug. For at understøtte en omkostningsægte og rimelig opkrævning af omkostningerne ønsker Evida at indføre et kapacitetsbaseret tarifelement, hvor aftagerne opkræves for deres relative andel af de samlede omkostninger, baseret på den kapacitet, der skal være til rådighed for dem.

Måden, hvorpå kapacitetsbehovet og den relative andel af tarifgrundlaget, som en aftager skal afdække, fastsættes, vil afhænge af typen af aftager.

Evida sonderer i denne forbindelse mellem 1) fjernaflæste aftagere og 2) ikke-fjernaflæste aftagere.

For fjernaflæste aftagere, vil kapacitetsbehovet blive fastlagt årligt baseret på den aftalte kapacitet i aftagerens distributionsaftale, og efterfølgende på baggrund af et eventuelt revideret behov fra aftageren.

For ikke-fjernaflæste aftagere, vil kapacitetsbehovet blive korrigeret og afregnet efter en andel af deres tilgængelige tekniske kapacitet, defineret på baggrund af deres installerede måler.

Evida har anmeldt, at ikke-fjernaflæste aftagere ikke skal afregnes efter den maksimale kapacitet for deres tilkobling, men i stedet ud fra et skøn, at ikke-fjernaflæste aftagere benytter 75 pct. af deres målers tilslutningskapacitet.

Evida har i Metodebeskrivelsen oplyst, at Evida foretaget en analyse af det faktiske forbrug for en mindre andel af aftagerne, som understøtter, at målerens tekniske, maksimale kapacitet sjældent udnyttes. Samtidig redegør Evida i Metodebeskrivelsen for, at Evida vurderer det for rimeligt, at der ikke anvendes en meget lavere andel af den maksimale, tekniske kapacitet, idet det fortsat ønskes, at aftagerens estimerede kapacitet afspejler det mulige kapacitetsbehov, som aftageren har.

Evida dertil har videre oplyst, at det i visse tilfælde vil være muligt for en aftager at vælge at blive fjernaflæst, jf. Evidas distributionsbetingelser. Ved fjernaflæsning vil aftageren selv skulle afholde de relaterede omkostninger hertil, jf. Evidas metode for priser og gebyrer.

Et eksempel på opgørelsen af kapacitet for de forskellige typer af aftagere ses nedenfor.

Tablel nr. 6: Metode til fastsættelse af aftagers kapacitet

Aftagertype	Kontraktuelt aftalt kapacitetsbehov	Måler størrelse	Målers tekniske kapacitet	Kapacitet til opkrævning
Ikke-fjernaflæst	-	G2,5	4 m ³ /time	4,5 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G4	6 m ³ /time	4,5 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G16	25 m ³ /time	18,75 m ³ /time
Ikke-fjernaflæst	-	G100	160 m ³ /time	120 m ³ /time
Fjernaflæst	500 m ³ /time	-	-	500 m ³ /time

Kilde: Metodebeskrivelsen dateret 29. maj 2024, side 37

Tabellen opsummerer følgende principper, som aftagernes kapacitetsbehov fastsættes efter:

- Hvis aftageren har fjernaflæsningsudstyr, anvendes aftagerens kontraktuelle, maksimale kapacitetsbehov.
- Hvis aftageren ikke har fjernaflæsningsudstyr, anvendes aftagerens måler som repræsentation af aftagerens maksimale kapacitetsbehov. Der anvendes et skøn på 75 pct. af målerens tekniske, maksimale kapacitet.
- Hvis aftageren er af typen små, ikke-timeaflyste kunder, så anvendes der en fælles minimumssats for kapacitetsbehov baseret på den mest udbredte måler i gruppen.

Forsyningstilsynet har vurderet, hvorvidt det af Evida skønnede kapacitetsbehov på 75 pct. af målerens tekniske, maksimale kapacitet for ikke-fjernaflæste aftagere, er i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og kriteriet om objektivitet.

Forsyningstilsynet har ligeledes vurderet, hvorvidt det er i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1, og kriteriet om ikke-diskrimination, at ikke-fjernaflæste aftagere ikke på samme vis som fjernaflæste aftagere har mulighed for at aftale deres ønskede kapacitet.

Forsyningstilsynet har lagt vægt på, at målerens tekniske, maksimale kapacitet sjældent udnyttes efter det oplyste. Forsyningstilsynet har ligeledes lagt vægt på, at det er rimeligt, at der ikke anvendes en meget lavere andel af den maksimale, tekniske kapacitet, idet det af Evida fortsat ønskes, at aftagerens estimerede kapacitet afspejler det mulige kapacitetsbehov, som aftageren har. Forsyningstilsynet lægger også vægt på, at det i visse tilfælde vil være muligt for en aftager at vælge at blive fjernaflæst, jf. Evidas distributionsbetingelser. Ved fjernaflæsning vil aftageren selv skulle afholde de relaterede omkostninger hertil, jf. Evidas metode for priser og gebyrer.

På denne baggrund finder Forsyningstilsynet, at skønnet på 75 pct. af målerens maksimale kapacitet for så vidt angår ikke-fjernaflæste aftagere, er baseret på rimelige, objektive, gennemsigtige, ikkediskriminerende og omkostningsægte kriterier.

På den baggrund vurderer Forsyningstilsynet, at Metodens § 13 om en aftagervendt systemtarif med et kapacitetsafhængigt element er i overensstemmelse med kriterierne

som fastsat i gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og forordningens artikel 17, stk. 1, hvorfor denne del af Metoden godkendes.

Forsyningstilsynet har ingen bemærkninger til Metodens §§ 11-12 om systemtariffens grundpris, og kan derfor godkendes idet grundprisen findes at være rimelig, objektiv, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og omkostningsægte i henhold til gasforsyningslovens § 37, stk. 2.

Aftagervendt målerbetaling

Metoden indeholder en målerbetaling, der skal dække de gennemsnitlige omkostninger (grupperet efter lignende omkostningsniveauer), som aftagerne giver anledning til, herunder omkostninger til gasmåling, vedligehold af gasmålere, tilsyn med aftagernes gasinstallationer og afregning af aftagerne.

Evida baggrunder anmeldelsen af en målerbetaling med, at en sådan vil bidrage til en mere rimelig tarifiering, idet det vil modvirke subsidiering imellem aftagere med forskellige målertyper, og derfor forskellige omkostninger.

Målerbetalingen opkræves som en fast, årlig betaling afhængig af målerstørrelsen. Det betyder, at direkte henførbare omkostninger pålægges en aftagergruppe med ens karakteristika (eksempelvis aftagere med samme type måler) frem for en omkostning pr. aftager. Evida begrundet dette metode med, at det vil være uhensigtsmæssigt at anvende den konkrete omkostning for den enkelte aftager for det enkelte år, da eksempelvis stikprøvekontroller eller kalibrering i så fald vil belaste den enkelte aftager for en omkostning, som enten foranlediges af det samlede antal aftagere, eller som vil skabe store årlige udsving. Derfor fastlægges ens omkostninger for aftagere med samme karakteristika.

Forsyningstilsynet lægger til grund, at ved at henføre de faste, målerrelaterede omkostninger til en fast målerrelateret betaling, understøttes det, at hver aftager og aftagergruppe med samme målertype dækker de omkostninger, som de giver anledning til.

Forsyningstilsynet vurderer på denne baggrund, at Metodens kapitel 3 om en aftagervendt målerbetaling er rimelig, objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende og dermed i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2 og forordningens artikel 17, stk. 1, hvorfor denne del af Metoden godkendes.

2. Producentvendte tarifelementer

Evida begrundet anmeldelsen af de producentvendte tarifelementer med, at de understøtter en rimelig og omkostningsægte opkrævning af omkostninger, som afledes af håndteringen af indfødnings og transport af bionaturgas i distributionssystemet.

Producentvendt volumentarif

Evida har som led i indførelsen af producentvendte tarifelementer i den anmeldte Metode introduceret en volumentarif, som skal afspejle de omkostninger, der forbindes med mængden af gas, der indføres decentralt i distributionssystemet. En væsentlig del af disse omkostninger er komprimering af gas fra det enkelte delnet videre i distributionssystemet eller til transmissionssystemet.

Evida oplyser, at hovedparten af komprimeringsomkostningerne udgøres af elforbrug til drift af kompressorerne og er stærkt relateret til mængden af gas, der komprimeres. Evida oplyser ligeledes, at hovedparten af omkostningerne dækket af volumentariffen udelukkende opstår, når der indføres gas i systemet. Derfor vil der også kun skulle betales tarif, når der sker indfødnings i distributionssystemet. Det vil sige, at har producenten stop for produktionen, så vil producenten ikke skulle betale en Volumentarif for den periode, hvor der ikke indføres gas.

Forsyningstilsynet vurderer, at volumentariffen har en stærk sammenhæng med, hvad der driver omkostningerne, nemlig et øget behov for komprimering af bionaturgas grundet en øget indfødnings simultant med et reduceret forbrug i områder, hvor producenter er tilsluttet distributionssystemet.

På den baggrund vurderer Forsyningstilsynet, at Metodens kapitel 6 om en producentvendt volumentarif er rimelig, objektiv, gennemsigtig, ikkediskriminerende og omkostningsægte og dermed i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2 samt forordningens artikel 17, stk. 1, hvorfor denne del af Metoden godkendes.

Producentvendt systemtarif

Evida har ud over volumentariffen, anmeldt en systemtarif for producenter.

Evida begrundet systemtariffen med, at systemtariffen afspejler de omkostninger, der afledes af, at distributionssystemet i takt med udviklingen af biogasmarkedet udbygges for at kunne håndtere den øgede mængde decentral indfødnings af gas simultant med det reducerede gasforbrug.

En væsentlig del af disse omkostninger er afskrivning og forrentning af kompressorer og netforstærkninger, som foretages for at kunne håndtere den øgede decentrale indfødnings. Dertil ses der videre driftsomkostninger til drift og vedligehold af kompressorer.

Den anmeldte systemtarif vil dække omkostninger af fast karakter, idet både afskrivninger og forrentning samt planlagt vedligehold ikke vil ændre sig inden for året.

Omkostningerne, som systemtariffen dækker, vil være afledt af den tilslutningskapacitet, der ønskes fra producenterne ved tilslutning til distributionssystemet. Antallet af kompressorer vil sædvanligvis afhænge af, hvor meget bionaturgas en producent forventer at indføre i distributionssystemet. Derfor vil størrelsen på afskrivning og forrentning samt på antal kompressorer, der skal vedligeholdes, være afledt af producentens forventede kapacitet.

Producenter har hidtil ikke betalt tariffer for brugen af distributionssystemet. Tilslutninger til distributionssystemet er historisk blevet finansieret ved, at producenter har betalt de direkte henførbare omkostninger i forbindelse med en tilslutning. Øvrige omkostninger forbundet med tilslutningen, har Evida afholdt. Dette skyldes, at Evida indtil anmeldelsen af Metoden ikke har anset det for nødvendigt at opkræve producenterne for brugen af distributionssystemet. Indtil anmeldelsen af Metoden, har størstedelen af Evidas omkostninger historisk været afledt af distribution af gas fra transmissionssystemet nedstrøms til forskellige aftagere af gas.

Evida begrundet systemtariffen for producenter med, at der i takt med udbygningen af biogasmarkedet, er et stigende behov for at transportere bionaturgassen rundt i distributionssystemet eller videre til transmissionssystemet. For at transportere bionaturgassen væk fra det lokale net er der et behov for at komprimere gassen til et højere tryk. Dette har medført øgede investeringer i gasinfrastruktur som kompressorer samt tilbagevendende driftsomkostninger til komprimering af bionaturgassen samt til drift og vedligehold af kompressorer og målersystemer.

Komprimering af gassen er en aktivitet, som udelukkende afledes af transport af bionaturgassen, og som i sig selv ikke foranlediges af distributionssystemets aftagere. Dette understøttes af det faldende forbrug af bionaturgas i Danmark sammenholdt med den øgede produktion af bionaturgas.

Forsyningstilsynet har modtaget et høringssvar i forbindelse med den offentlige høring over udkast til denne afgørelse, hvor det gøres gældende, at bionaturgasproducenter diskrimineres i forhold til naturgasproducenter.

Forsyningstilsynet vurderer, at Metoden anses for at være ikkediskriminerende, idet kunder inden for samme kundetype behandles ens. Forsyningstilsynet har herved lagt til grund, at der ikke diskrimineres mellem naturgasproducenter og bionaturgasproducenter, idet alene bionaturgasproducenterne er i et direkte kundeforhold med Evida med tilslutning til distributionssystemet. Naturgasproducenterne indföder til transmissionssystemet og er dermed i kundeforhold med Energinet.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det er omkostningsægte at ældre anlæg, som næsten er afbetalte, skal tilføres for omkostninger relateret til tilslutning af nyere anlæg, har Forsyningstilsynet lagt vægt på, at bionaturgasproducenterne ved tilkoblingen kun har betalt de direkte henførbare omkostninger forbundet med etableringen af tilslutningsanlægget. Producenterne har ikke tidligere været tilført med en indfødningsstarif, hvorfor producenterne ikke tidligere har betalt de omkostninger, der er forbundet hermed, hvilket medfører, at der ikke kan være tale om dobbelt-betaling. På den baggrund vurderer Forsyningstilsynet, at en systemtarif er omkostningsægte for alle producenter, der benytter gassystemet.

Flere høringssvar modtaget i forbindelse med Forsyningstilsynets offentlige høring over Metoden i perioden 18. januar 2024 til 15. februar 2024, gør gældende, at implementeringen af en systemtarif er i strid med gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4, at

"ejerens af opgraderingsanlægget skal afholde de direkte henførbare omkostninger forbundet med tilslutningen til det anviste tilslutningspunkt efter stk. 2 samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas."

Det fremgår videre af gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4, at

"øvrige omkostninger, herunder til etablering og ændringer, afholdes af distributionsselskabet, hvis omkostningerne vedrører distributionssystemet, eller af transmissionsselskabet eller transmissionssystemejerens og systemoperatørens, hvis omkostningerne vedrører transmissionssystemet."

Ifølge lovbemærkningerne til gasforsyningslovens § 35 a, stk. 4, fremgår det at

"omkostninger til eventuel netforstærkning og netudbygning af naturgasnettet som følge af nettilslutningen af et opgraderingsanlæg påhviler det tilsluttende selskab, og omkostninger dækkes gennem selskabets tariffer".

Ifølge gasforsyningslovens § 37, stk. 2, skal tariffer fastsættes, efter hvilke omkostninger de enkelte brugere af systemet og forbrugere giver anledning til, hvilket betyder at det er et kriterie for Evidas tarifiering, at tarifieringen er omkostningsægte. Evidas eneste indkomstgrundlag er tariffer og Evidas kan derfor kun få dækket sine omkostninger via tarifiering af den systembruger, der giver anledning til omkostningerne. Forsyningstilsynet lægger herved til grund for afgørelsen, at omkostninger afledt af komprimering, så der kan ske opstrøm af indfødt gas, vil være direkte henførbare til producenterne som en samlet kundegruppe.

På denne baggrund vurderer Forsyningstilsynet, at det er i overensstemmelse med gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og kriteriet om omkostningsægtighed, at indføre en producentvendt systemtarif.

Flere høringssvar gør gældende, at Metoden er strid med Evidas forvaltningsafgørelser, der for hvert biogasanlæg ligger til grund for tilslutningen til gasdistributionssystemet. Det gøres gældende, at disse forvaltningsafgørelser fastlægger fordelingen af omkostninger mellem parterne, og at Metoden således vil være et brud på aftalerne, hvorfor det må forventes, at ejere af biogasanlæg vil kræve erstatning af Evidas for brud på aftalerne.

Evidas har i høringssvaret af 11. marts 2024 svaret, at det i de individuelle tilslutningsaftaler fremgår, hvilke omkostninger der er forbundet med tilslutningen, samt de efterfølgende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas. Evidas bemærker i høringssvaret, at forvaltningsafgørelserne og tilslutningsaftalerne indeholder tilslutningsomkostningerne samt et skøn over de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger, hvorfor der ikke er tale om en fast pris for driftsomkostningerne. Evidas bemærker videre i høringssvaret af 11. marts 2024, at det er en typisk formulering i flere af de eksisterende tilslutningsaftaler, at *"Netejer er til enhver tid berettiget til at indføre en tarif til dækning af de løbende driftsomkostninger"*.

Forsyningstilsynet bemærker hertil, at der er tale om et privatretligt anliggende mellem biogasanlægsejerne og Evidas, og at Forsyningstilsynet ved vurderingen af, om Metoden opfylder kriterierne i gasforsyningslovens § 37, stk. 2, ikke kan tage stilling til, hvorvidt Metodens opkrævning er i strid med allerede indgåede tilslutningsaftaler. Dette skyldes, at Forsyningstilsynet ikke er kompetent myndighed til at behandle klager om civile retlige tvister, jf. § 3, stk. 3, i Lov om Forsyningstilsynet. Det betyder, at Forsyningstilsynet ikke har forholdt sig til spørgsmål om aftaleforhold, herunder om erstatning og kontraktbrud.

Forsyningstilsynet har derfor ikke i nærværende afgørelse taget stilling til, hvorvidt nuværende tilslutningsaftaler mellem biogasanlægsejerne og Evidas er gennemsigtige for biogasanlægsejerne.

Forsyningstilsynet har alene taget stilling til, hvorvidt selve Metoden er i overensstemmelse med bl.a. kriteriet om gennemsigtighed, jf. gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1.

Forsyningstilsynet oplyser hertil vejledende, at Forsyningstilsynet kan føre et tilsyn med de gældende tilslutningsaftaler, f.eks. for at vurdere, om aftalerne er i overensstemmelse med kravene om objektivitet, gennemsigtighed og ikkediskrimination, jf. gasforsyningslovens § 8. Hvis Forsyningstilsynet ved et sådant tilsyn finder, at Evidas priser og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, dvs. bl.a. gasforsyningslovens § 8, kan Forsyningstilsynet efter gasforsyningslovens § 41 træffe afgørelse om at give Evida et påbud om ændring af priser og betingelser.

Høringssvarene modtaget under høringen af udkast til denne afgørelse henviser ligeledes til gasforsyningslovens § 35 a, stk. 5, nr. 2. Der henvises til afsnittet "Høring" for en gengivelse af høringssvarets indhold.

Forsyningstilsynet lægger til grund for sin afgørelse, at gasforsyningslovens § 35 a, stk. 5, nr. 2, vedrører tilslutningen til distributionssystemet. Evida skal foretage et detaljeret skøn over de samlede omkostninger for tilslutningen og de løbende driftsomkostninger ved tilførslen af den opgraderede biogas, og dette skøn indgår i den tilslutningsaftale, der indgås mellem Evida og anlægsejeren. Forsyningstilsynet har vurderet, at det ikke er en del af dette skøn af fastsætte prognoser for den fremtidige tarifudvikling.

Evida oplyser dertil i Metodebeskrivelsen, at Evida minimum én gang årligt vil gennemgå priskataloget og tarifsatserne med henblik på eventuel ajourføring af priser m.v. Det er endvidere hensigten, at Evida ligeledes gennemgår selve Metoden minimum én gang årligt med henblik på at vurdere, om der er behov for ændringer i metoden.

Forsyningstilsynet har herved lagt til grund, at anlægsejerne ikke kan have en berettiget forventning om, at Evidas tarifmetode ikke kan ændres over tid, da metodeændringer netop bl.a. sker som følge af ændringer i markedet. Evidas metode for beregning af tariffer for brug af distributionssystemet kan blive ændret løbende. Det vil sige, at metoden kan være en anden om f.eks. 2, 5 eller 10 år. Eventuelle prognoser vil således ikke kunne anvendes på sigt uanset. Derfor vurderes det videre, at drøftelsen omkring langsigtede prognoser for udviklingen i tarifsatser af hensyn til investeringssikkerhed for producenterne ikke påvirker Forsyningstilsynets godkendelse af Metoden.

På baggrund af det i sagen oplyste og den anmeldte Metode, finder Forsyningstilsynet, at Metodens kapitel 7 om en producentvendt systemtarif opfylder kriterierne om rimelighed, objektivitet, gennemsigtighed, ikke-diskrimination og omkostningsægthed, jf. gasforsyningslovens § 37, stk. 2 og forordningens artikel 17, stk. 1.

På denne baggrund godkender Forsyningstilsynet Metodens kapitel 7 om den producentvendte systemtarif.

Det øvrige anførte i høringssvarene modtaget i forbindelse med Forsyningstilsynets offentlige høring af Metoden samt offentlige høring af udkast til afgørelse kan ikke føre til et andet resultat.

Sammenfatning

Forsyningstilsynet har vurderet Metoden ud fra de materielle kriterier, der er fastsat i gasforsyningslovens § 37, stk. 2, og Gasforordningens artikel 17, stk. 1.

Forsyningstilsynet finder, at Metoden indeholder rimelige, gennemsigtige og omkostningsægte kriterier for tarifieringen af kunderne, det vil sige både aftagere og producenter, og tilsynet har derfor truffet afgørelse om at godkende Metoden.

Øvrige forhold

HØRING OG ANMODNINGER OM FRISTUDSÆTTELSE

Med henvisning til de modtagne hørings svar, hvor der anmodes om fristforlængelse af høringsperioden for den offentlige høring af udkast til afgørelser, er baggrunden for ikke at imødekomme en sådan fristforlængelse, at Evida som part i sagen har en interesse i, at de to sager afgøres uden unødigt lang sagsbehandling. Forsyningstilsynet har hertil vurderet, at den angivne høringsfrist er tilstrækkelig.

Udover høringsudkast til afgørelser, omfatter høringsmaterialet Evidas metode for harmonisering af distributionstariffer, Evidas beskrivelse af den anmeldte metode samt Evidas anmodning om at få en undtagelse fra at anvende tarifrabatter på indfødnings vedvarende gasser til naturgasnettet.

Tilsynet har videre lagt til grund for ikke at imødekomme en fristudsættelse, at udkastet til afgørelsen, der omhandler Metoden, er baseret på en opdateret version af metoden, som Evida sendte frem til tilsynet den 18. september 2024, som er næsten identisk med metoden, som var i høring i februar 2024. Den eneste forskel er, at Evida har tilføjet omkostningsarterne i metodens bestemmelser, så de ikke længere kun er indeholdt i Evidas beskrivelse af metoden. Ved en sammenligning af metoden, der var i høring i februar 2024, og den opdaterede metode anmeldt til tilsynet i september 2024, vil man kunne se, at Evida har opdateret følgende bestemmelser, så omkostningsarterne fremgår af § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, § 12, stk. 1, § 14, stk. 1, § 17, stk. 1, og § 19, stk. 1.

Forsyningstilsynet har herefter modtaget flere henvendelser vedrørende tilsynets manglende imødekommelse af en fristudsættelse af høringen. Flere henvendelser bemærker at det ikke er sagligt at undlade en fristudsættelse af hensyn til, at de to sager afgøres uden unødigt lang sagsbehandling af hensyn til Evida, som værende eneste part i sagen.

Det gøres ligeledes gældende i disse henvendelser, at man er uforstående overfor, at Forsyningstilsynet begrundede fastholdelsen af den korte høringsfrist med, at der tidligere er afholdt en høringsperiode vedrørende Evidas anmeldte tarifmetode, når der i den seneste høringsperiode også er udsendt udkast til afgørelse vedrørende undtagelse fra Gasforordningens artikel 18, som ikke tidligere har været sendt i høring.

Hørings svarene bemærker dertil, at afgørelsen om undtagelsen omfatter flere komplicerede spørgsmål, som burde være genstand for en selvstændig, konkret høring af længere varighed end to uger.

Forsyningstilsynet havde i perioden fra den 18. januar 2024 til den 14. februar 2024 Evidas metode for harmonisering af distributionstariffer dateret 8. januar 2024 i offentlig høring på tilsynets hjemmeside. Det har givet alle interessenter mulighed for at komme med bemærkninger til metoden samt til Evidas beskrivelse af metoden, som ligeledes var indeholdt i høringsmaterialet på tilsynets hjemmeside. Det bemærkes, at også Gasforordningens artikel 18 var en del af høringen i februar, og at Forsyningstilsynet modtog høringssvar under høringen i februar, som omhandlede den kommende Gasforordnings artikel 18.

Forsyningstilsynet gør opmærksom på, at tilsynet har gennemført den offentlige høring over de to høringsudkast til afgørelse med henblik på at give producenter af biogas samt andre relevante interessenter mulighed for at afgive bemærkninger til de to udkast til afgørelse. Både høringen i februar 2024 og høringen i oktober 2024 er dermed sket som led i tilsynets sagsoplysning, dvs. med henblik på, at tilsynet har de tiltrækkelige oplysninger for at træffe afgørelser i de to sager, som vil blive meddelt til Evidas som part i de to sager.

GENEVALUERING AF METODEN

Forsyningstilsynet bemærker, at Evidas i Metodebeskrivelsen angiver, at Evidas minimum én gang årligt vil gennemgå priskataloget og tarifsatserne med henblik på eventuel ajourføring af priser m.v. Tilsynet bemærker videre, at det er Evidas hensigt, at Evidas gennemgår selve Metoden minimum én gang årligt med henblik på at vurdere, om der er behov for ændringer i metoden.

Forsyningstilsynet vil anmode Evidas om at sende denne årlige vurdering af Metoden for det første år efter, at Evidas har taget Metoden i anvendelse, med en analyse af omkostningsarternes henførbarehed til de enkelte kundegrupper og tarifelementer, så Evidas sikrer en overholdelse af kriteriet om omkostningsægthed. Hvis Evidas vurdering af Metoden kan danne grundlag for, at Forsyningstilsynet rejser en tilsynssag, vil Forsyningstilsynet genoptage sagen og om nødvendigt ophæve nærværende afgørelse.

Offentliggørelse

Denne afgørelse vil blive offentliggjort på Forsyningstilsynets afgørelsesdatabase³, jf. gasforsyningslovens § 42 b.

Klagevejledning

Der er mulighed for at klage til Energiklagenævnet over Forsyningstilsynets afgørelse.

Klagen skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet inden 4 uger efter, at Forsyningstilsynets afgørelse er meddelt.

Klagen kan indgives til Energiklagenævnet i Nævnenes Hus gennem klageportalen på kpo.naevneneshus.dk. Alternativt kan klagen indgives pr. e-mail til ekn@naevneneshus.dk eller pr. post til Energiklagenævnet, Nævnenes Hus, Toldboden 2, 8800 Viborg.

³ Afgørelsesdatabasen: Forsyningstilsynets afgørelser

Yderligere vejledning om klage fremgår på Energiklagenævnets hjemmeside
www.ekn.dk eller kontakt Energiklagenævnet på tlf.: 72 40 56 00.

Reglerne om klage fremgår af gasforsyningslovens § 51.

Med venlig hilsen

Carsten Smidt
Direktør